

GULATING LAGMANNSRETT

NOTIS

12 OKT. 2009

Advokat Brynjar N. Meling
Advokatfirma Sjødin, Meling & Co DA
Postboks 860 Sentrum

4004 STAVANGER

Deres referanse

Vår referanse

Dato

09-104084ASD-GULA/AVD1

09.10.2009

Rune Leander Hansen - Trude Monica Hansen Ad anke over nektelsesbeslutning – prosessen videre

Advokat Meling bekreftet på telefon den 9. oktober 2009 at han var prosessfullmektig for Rune Leander Hansen. Han var kjent med anken som Hansen selv hadde inngitt, og ønsket å komme med noen presiseringer til denne.

Advokat Meling anmodes med dette om å instruere sin klient til å forholde seg til ham som sin prosessfullmektig i saken og ikke sende dokumenter mv direkte til retten.

Vedlagt oversendes gjenpart av anketilsvar fra advokat Hjelde, samt utskrift av e-post fra Rune Leander Hansen av 6. oktober 2009 med vedlegg og en konvolutt med 4 stk cd fra Hansen.

Advokat Meling gis **frist til 14. oktober 2009** for inngivelse av prosesskrift. Advokat Hjelde gis dette **frist til 19. oktober 2009** for eventuelle merknader. Saken blir deretter oversendt Høyesteretts ankeutvalg.

Likelydende brev er sendt til alle parter, vedlegg kun til advokat Meling.

Gulating lagmannsrett

Berit Moldskred Mo
lagdommer

Postadresse
Postboks 7414, 5020 BERGEN

Sentralbord
Bergen: 55699500
Stavanger:
51899880

Saksbehandler
Signy Larsen

Bankgiro

Organisasjonsnummer

Kontoradresse
Bergen tinghus, Tårnplassen 2

Telefaks
55699501

Telefon
55699534

Ekspedisjonstid
0830-1500

Internett/E-post
<http://www.domstol.no/gulating/>
gulating.lagmannsrett@domstol.no

ADVOKATFIRMA
TROND HJELDE AS

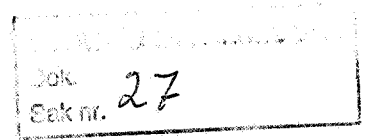
MEMLEM AV DEN NORSKE ADVOKATFORENING
ORG. NR. NO 989 132 199 MVA

Haugesund, den 07.10.09

ANKETILSVAR

TIL

NORGES HØYESTERETT

Gulating lagmannsretts sak nr.09-104084ASD-GULA/AVD1:

Ankende part: Rune Leander Hansen, Tindeland, 5568 Vikebygd.

Ankematpart: Trude Monica Hansen, Skoglandsvn.108, 5514 Haugesund.

Prosessfullmektig: Adv. Trond Hjelde, p.b. 267, 5501 Haugesund.

*****

Det vises til anke til Høyesterett fra Rune L. Hansen.

Anken er mottatt 05.10.09, og en inngir slik tilsvare til Høyesterett.

En har ikke oppført noen prosessfullmektig under Rune L. Hansen, så jeg antar at han er selvprosederende i forhold til denne anken.

Den ankende part kommer med de samme utfall og anførsler som er gjort i alle saker, at barneverntjenesten kommer med løgnaktige påstander, dokumentfalsk m.v. Det vises her til side 3 i anken, avsnittet under pkt.4.

Dette går som en rød tråd i den ankende parts anførsler.

Så vel fylkesnemnda, Haugaland tingrett og Gulating lagmannsrett i forbindelse med barnefordelingssaken, har forholdt seg adekvat til sakens opplysninger, og vurdert alle sider av denne.

Rune L. Hansen har fått kommet rikelig til orde i sine muntlige forklaringer, og ikke minst også i den skriftlige dokumentasjonen som nå er blitt meget omfattende.

ADVOKATFIRMA
TROND HJELDE AS

MEDELEM AV DEN NORSKE ADVOKATFORENING
ORG. NR. NO 989 132 199 MVA

- 2 -

Når loven gir adgang til å avvise en anke, slik det fremgår av lovens ordlyd, må denne saken være et klassisk eksempel på at det er riktig å avvise videre anke.

Det nedlegges derfor slik

PÅSTAND :

1. Gulating lagmannsretts beslutning i sak nr.09-104084ASD-GULA/AVD1 stadfestes.
2. Rune Leander Hansen dømmes til å betale til Trude Monica Hansen og/eller det offentlige sakens omkostninger.

Haugesund, den 07.10.09

Trond Hjelde
Advokat

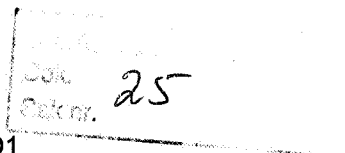

Tilsvaret sendes Gulating lagmannsrett i 4 eksemplar.

Larsen, Signy

Fra: Knudsen, Gunvor
Sendt: 6. oktober 2009 09:53
Til: Larsen, Signy
Emne: VS: 200909-HR-anke-skriv-2-RLH-sivil-sak.html - 09-104084ASD-GULA/AVD1

-----Opprinnelig melding-----

Fra: Holmås, Randi
Sendt: 6. oktober 2009 08:43
Til: Onarheim, Wibecke Sjøraas; Knudsen, Gunvor
Emne: VS: 200909-HR-anke-skriv-2-RLH-sivil-sak.html - 09-104084ASD-GULA/AVD1

-----Opprinnelig melding-----

Fra: Rune L. Hansen [mailto:hunwww@online.no]
Sendt: 6. oktober 2009 02:45
Til: Gulating lagmannsrett (postmottak)
Kopi: Vogt Edvard; tips@vl.no; tips@abcnyheter.no; Thore Sandberg; Thore Lie; Stavangeravisen; Stavanger Aftenblad; Rigmor; Ole Dag Østhus; nyhetstips@tv2.no; nyheter@nrk.no; npfpost@psykologforeningen.no; Norge i dag; Morgenbladet; Jørgen Lollike; ju-lande@online.no; John Hollen; Joar Tranøy; Jan Hansen; Herman J Berge; Haugesunds Avis; Hans Olav Tungesvik; Arne Frøkedal, redaktør lokalavisa Grannar; Erik Grindheim; Dagen Magazinet; Dagbladet; Bjørn Andre Gulstad; anders@psykologforeningen.no; 2286@aftenposten.no; 2200@vg.no; Trygve Einar og Ingrid Gjerde; adv. Lill Hege Furulund Høimyr; adv. Brynjar Meling
Emne: 200909-HR-anke-skriv-2-RLH-sivil-sak.html

-- 200909-HR-anke-skriv-2-RLH-sivil-sak.html

Til Høyesterett
og Gulating lagmannsrett,
via Gulating lagmannsrett pr. e-post

Fra:
Rune L. Hansen,
Tindeland,
5568 Vikebygd

Dato: 06.10. 2009, Tindeland.

**Støtteskriv nr. 2 ifra Rune L. Hansen
til Høyesterett,**

**til anke av Beslutning avsagt 02.09. 2009 i Gulating
lagmannsrett
saksnr. 09-104084ASD-GULA/AVD1**

og
som begjæring om en midlertidig kjennelse

Ankende part: Rune Leander Hansen Advokat Brynjar N. Meling

Ankemotpart: Trude Monica Hansen Advokat Trond Hjelde

--- Avsnitt 1 av 13:

Dette er Støtteskriv nr. 2 ifra min side, til anken av Gulating lagmannsrett sin Beslutning 02.09. 2009.

Hele denne anken og disse ankeskriv er selvfølgelig også ment å anke selve dommen datert 08.05. 2009 ifra Haugaland tingrett i saken.

Men er i tillegg også ment å være en begjæring til retten om en snarlig midlertidig kjennelse eller noe for så fort som mulig å få gjenopprettet barnas og fars identitet, integritet og rettigheter.

Gulating lagmannsrett avviste kort uten begrunnelse anken av Haugaland tingretts dom av 8. mai 2009 om foreldreansvar, daglig omsorg og samvær. En beslutning om avvisning kan ikke aksepteres og er ikke rettmessig.

Dette fremgår av Støtteskriv nr. 1 ifra min side, datert 30.09. 2009. Et støtteskriv som kortfattet og punktvis redegjør for de faktiske forhold jeg hele veien underveis har forsøkt å tydeliggjøre.

Mere bør imidlertid sies og tydeliggjøres. Og jeg håper hermed nu å få ha sagt det meste av det viktigste, med hensyn til hva saken dreier seg om og angår.

Jeg ber om lov og rett. Om at lov og rett griper inn. Det er ingenting som berettiger hva som har skjedd i denne saken. Jeg ber om at retten lar loven i sitt rette omfang vise sin gyldighet, og om at ikke mere synsing, ensidighet, diskriminering og påstander uten beviser styrer saken. Jeg ber om at også jeg og barna blir hørt og tatt på alvor - og om at våre rettigheter respekteres og ivaretaes.

Jeg er ikke redd for Iren K. Hebnes i den kommunale barnevern-tjenesten, ikke i forhold til lov og rett. Det trengte jeg ikke å være i Fylkesnemndas behandling av hennes begjæring heller.

Hva enn hun får Fylkesnemnda eller andre til å tro på av sine kriminelle løgner, dokument-falsk og iscenesettelser, så er det uproblematisk å motbevise og å avsløre.

Lov og rett skal gjelde for henne, såvel som for oss.

Og hva hun allerede har gjort av grovt kriminelle ugjerninger overfor meg og min familie er entydig og klart meget straffbare forhold, og det kan jeg og ønsker jeg å bevise i forhold til lov og rett.

Vi har sånn sett absolutt ingenting som helst å være redd for.

Og dette angår på vesentlige vis saken.

At Trude Monica Hansen og flere, av forskjellige årsaker og i større eller mindre grad, gjorde seg og gjør seg delaktig i Iren K. Hebnes sine kriminelle ugjerninger, ønsker og kan jeg solid bevise.

Og også dette angår på vesentlige vis saken.

Hensikten både ifra Iren K. Hebnes og Trude Monica Hansen sin side har med tydelighet vært, via hvitvasking av løgner ifra Iren K. Hebnes fremsatt for Fylkesnemnda, å føre Haugaland tingrett bak lyset.

For med den bakgrunn å vinne frem med krav og påstander i og overfor retten, og da særlig i forhold til den såkalte sivile sak angjeldende barna.

Iren K. Hebnes tilrettela og planla det hele, og advokat Trond Hjelde fikk Trude og andre til å gjennomføre Iren K. Hebnes sin hensikt. (Trond Hjelde for på det vis, minste motstands vei, å "vinne saken"?)

At slikt noe på særdeles vesentlig vis angår saken kan det vel ikke sies å være tvil om.

Den åpenlyse frekkhet dette har blitt forsøkt gjennomført med kan få en til å undres over hvor tilstedeværende Haugaland tingrett har vært.

--- Avsnitt 2 av 13:

Den formelle kunst å utforme ankeskriv til retten har nok retten og jurister bedre greie på enn meg, jeg forsøker derfor først og fremst å formidle i vesentlighet hva det hele dreier seg om og hva som har skjedd og skjer.

Manglene ved min formelle kompetanse sånn sett vil forhåpentligvis ikke gå på bekostning av rettferdighet og rettssikkerhet.

Ingenting, meg bekjent, av hva jeg tidligere underveis i saks-komplekset har sagt og sier er påstander, beskrivelser eller utsagn som jeg ikke kan bevise. Tvert imot.

Jeg ønsker å bevise hva jeg har sagt og hva jeg sier. Og har i så henseende i stort monn innlevert både for retten og politiet gode beviser og bevitnelser for sannheten i hva jeg har sagt, som de samme dog ikke har villet estimere. Jeg har også med tydelighet gjort oppmerksom på at jeg om ønskelig kan fremføre mere beviser, fakta og dokumentasjon for hva jeg har sagt. At de ikke har villet eller ønsket å tro meg eller det minste som helst å forholde seg undersøkende er tankevekkende interessant, diskriminerende og forskrekkelig.

--- Avsnitt 3 av 13:

Dommen datert 08.05. 2009 ifra Haugaland tingrett er i sin helhet og i sine bestanddeler et inkonsekvent, tåpelig, makabert, løgnaktig, kriminelt skriv det ikke står det minste som helst respekt av. Er et skrekk-eksempel i så måte. (Unnskyld at jeg sier det.)

Et skrekk-eksempel på hva ubetenksomhet, forhastede slutninger, dumhet eller ond vilje kan resultere i av onde konsekvenser.

Slikt har det nu i dette saks-komplekset vært mye av ifra Haugaland tingrett sin side. Unødvendige, lovstridige onde konsekvenser.

Dommeren og advokat Trond Hjelde reagerte på at jeg karakteriserer visse mennesker

eller deres gjerninger slik eller slik, samtidig som de fullstendig ser bort fra hvordan og hvorhen de karakteriserer meg.

Slikt noe også tankevekkende.

De reagerer på hvordan jeg karakteriserer visse mennesker, men ikke på hvordan de selv karakteriserer visse mennesker.

--- Avsnitt 4 av 13:

Dommeren og motparten forsøker, på inkonsekvent vis, å late som om mor til barna representerer noen slags form for "samlet foreldrekontakt" og kontakt og samvær med begge foreldre!

Slik er det så absolutt ikke. Det er helt motsatt.

At dette ifra motpartens side er hevdet imot bedre vitende og imot sann intensjon er ikke vanskelig å forstå.

Mor forsøker med alle midler konsekvent å hindre og å nekte enhver kontakt mellom barna og far. Dette er ikke noen hemmelighet eller noe som retten ikke har vært informert om. Jeg kan iøvrig også nevne, at i sine skriftlige dagboks-notater ifra tiden før bortføringen av barna i april 2008 skriver Trude blandt annet (med sin egen håndskrift) at hun har tenkt "å grabbe til seg alt" og at hun har tenkt å drepe sin ektefelle. Etter dette siste skriver hun: "Faktisk! Faktisk! Faktisk!" (Kopi av denne hennes skriftlige bekjentgjørelse ble sammen med forskjellig annet innlevert politiet i Vindafjord.)

Mor har straks og umiddelbart etter bortføringen av barna konsekvent fangeholdt barna og ansett seg som alene-mor og på så forskjellige kriminelle vis fordekt egentlig hindret og nektet far og barna enhver kontakt med hverandre. Noe annet har ikke vært hennes hensikt, til tross for at hun hele veien underveis overfor de angjeldende barna og meg og flere andre om og om igjen har sagt og forsikret om det motsatte, men i retten og overfor myndighetene igjen noe annet. Frem til hun omkring midten av oktober 2008 med nye løgner overfor politiet og andre, med påstand om at jeg skulle ha truet med å drepe henne, fikk meg fengslet for nær fem måneder, med lett gjennomskuelige løgner enkelt og greit nok å motbevise. Etter fengslingen av meg sa hun noe annet til de angjeldende barna og andre. Da sa hun til de at de jo må forstå at hun nu, på grunn av mord-truslene, er livredd og ikke mere ønsker noe kontakt eller likeverdig samvær mellom far og barna. (I parantes vil jeg bemerke, at i henhold til hennes eget resonnement burde vel dette heller gjøre henne mere livredd.) Og hun har visstnok sagt at barnevern-tjenesten, eller Iren K. Hebnes via barnevern-tjenesten i Haugesund, anbefaler og forventer det samme.

Det er iøvrig ikke første gang i årenes løp at hun bortfører og fangeholder barna, til stor skade for familien. Hver gang har hun konsekvent fangeholdt de barna hun har bortført. Årsaken til bortføringene og fangeholdet har aldri vært hennes ektefelle, men hver gang andre og ytre omstendigheter. Hvilket hun selv heller aldri har betvilt eller sagt noe annet om, - bortsett fra i et løgnaktig tigger-brev datert 14.05. 2008 til Iren K. Hebnes i den kommunale barnevern-tjenesten, som hun sier at Aud Signy Jakobsen skrev, og som de lurte andre (Åse Kristensen, Arne og Liv Grethe Ødegård, Ingunn Elise Ness og Tove Fagerhøy), fremmede for forholdene i vår familie, til å underskrive på. I det ene lyd-opptaket med henne ifra 24.09. 2008 fremgår iøvrig med tydelighet blandt annet at hun selv sier og bekjentgjør at brevet var et lureri og dokument-falsk. Likesom også de tre eldste barna sitt brev datert 22.04. 2008 til samme Iren K. Hebnes må betegnes som et lignende falskt dokument. (Hvilket også kan bevises og bevitnes.)

Det er heller ikke bare en gang hun har innlevert falske politi-anmeldelser og falske forklaringer til politiet. Hensikten med det har i utgangspunktet vært å oppnå et såkalt Besøksforbud for å forsterke sitt fangehold av barna. Som hennes hensikt tilsynelatende (i henhold til det første politi-avhøret av henne) også i utgangspunktet var det da hun i oktober 2008 overfor andre og politiet fremførte løgner om sin ektefelle og barnas far. Politioverbetjent Arild Austrheim ved lensmannskontoret i Vindafjord, som i hele saks-komplekset har vært Iren K. Hebnes sin tro tjener og på så forskjellige vis har gitt Trude og Balder fribillett og understøttelse til og dekke for kriminelle ugjerninger, bare ventet på noe slikt - på en slik anledning.

Trude har i mange år vært seg meget bevisst at kvinner fort og lett blir trodd og syns synd på om de forteller løgner om sin mann! Hun har endog i tiden etter at Balder flyttet hjemmenfra vært frempå og truet sin ektefelle med det samme, samt overfor andre vært frempå med metoden, for å vinne sympati og empati. Balder er også bekjent med metoden.

Hun har i tiden etter at Balder flyttet hjemmenfra (i mai 2006) på slikt vis, med drahjelp og inspirasjon ifra sin mor Unn Skjærvik, forsøkt å undertrykke og å kue sin ektefelle. Hvilket også var hensikten med hennes bortføring og fangehold av noen av barna i desember 2006. (Dette sistnevnte er ikke noe hun selv benekter. Tvert om.) At hun selv aldri noensinne har vært undertrykt, kuert eller truet er det mange solide vitnemål på. Blandt annet og for eksempel hva hun selv sier 27.02. 2008. (Vedlegg 017-- Lyd-opptak 27.02. 2008, Trude, Bente Djupås, Rune. I mp3-format på CD-001-STRAFFESAK.)

Trude har dessverre enda en dårlig utviklet interesse og forståelse for barnas behov, gråt, ønsker og rettigheter. Også med hensyn til deres talenter, interesser og behov for trygghet og trivsel.

Hun tror feilaktig at det er nok for barna at hun begjærer sine egne ønsker og behov.

Hun har på flere vis et særegent forhold til løgn og sannhet, og lov og rett. Hun har for eksempel heller ikke noe problem med at advokat Hjelde og Balder lyger for henne. Eller med etter å ha løyet å kverulere seg bort ifra det, på så forskjellig vis.

Det er takken for at jeg i vår familie inderlig i alle år alltid å ha vært talsmann og representant for sindighet, ikkevold, nestekjærlighet, tålmodighet, ærlighet, respekt, ydmykhet, trivsel, lov og rett og de andre dydene! Mens Trude på det nærmeste har vært og er det motsatte!

Det er ikke slikt noe som har vært eller er hennes gode sider.

--- Avsnitt 4 del 2:

Motparten har i forkant og underveis i saken gjort seg skyld i meget mange lovbrudd og straffbare forhold som på vesentlige vis både angår og forholder seg til saken. Særlig i forhold til Menneskerettsloven, Straffeloven og Lov om barn og foreldre (Barneloven). Dette skal jeg her ikke konkretisere og presisere meget, men herunder påpeke enkelte av de forhold i norske Menneskerettsloven (1999) som særlig forholder seg til dette angjeldende.

I Menneskerettslovens Konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, Protokoll nr. 4 Art. 2, står følgende bestemt:

"Enhver som lovlig befinner seg på en stats territorium, skal ha rett til bevegelsesfrihet innenfor dette territorium og til fritt å velge sitt bosted."

Og i konvensjonens Art 12 Punkt 1: "Enhver som lovlig befinner seg på en stats territorium, skal ha rett til å bevege seg fritt der og til fritt å velge sitt bosted." Og Punkt 3: "I de forannevnte rettigheter skal det ikke gjøres andre begrensninger enn slike som er fastsatt ved lov, som er nødvendige for å beskytte den nasjonale sikkerhet, den offentlige orden (ordre public), den offentlige helse eller moral eller andres friheter og rettigheter, og som er forenlige med de andre rettigheter som anerkjennes i denne konvensjon."

Dette gjelder selvfølgelig også barn. Om enn noen synes som å tro noe annet.

Og i samme konvensjons Art. 1, står det følgende:

"Enhver fysisk eller juridisk person har rett til å få nyte sin eiendom i fred. Ingen skal bli fratatt sin eiendom unntatt i det offentliges interesse og på de betingelser som er hjemlet ved lov og ved folkerettens alminnelige prinsipper."

Og i dens Art 23 Punkt 1:

"Familien er den naturlige og grunnleggende samfunnsenhet og har krav på beskyttelse av samfunnet og staten."

Og i dens Art 23 Punkt 4:

"Konvensjonspartene skal ta passende forholdsregler for å sikre ektefellene likestilling med hensyn til rettigheter og plikter ved inngåelse av ekteskap, under ekteskapet og ved dets oppløsning. I tilfelle av oppløsning av ekteskapet, skal barna sikres nødvendig beskyttelse."

Og ifra Menneskerettslovens (1999) Vedlegg 6, Den internasjonale konvensjonen om sivile og politiske rettigheter med protokoller, Art 16: "Enhver skal ha rett til overalt å anerkjennes som en person i rettslig henseende." Art 17 Punkt 1: "Ingen må utsettes for vilkårlige eller ulovlige inngrep i privat- eller familieliv, hjem eller korrespondanse, eller ulovlige inngrep på ære eller omdømme." Punkt 2: "Enhver har rett til lovens beskyttelse mot slike inngrep eller angrep."

Herunder også et lite knippe angjeldende bestemmelser ifra Menneskerettslovens Vedlegg 8 Barnekonvensjonen:

Art. 3:

1. Ved alle handlinger som berører barn, enten de foretas av offentlige eller private velferdsorganisasjoner, domstoler, administrative myndigheter eller lovgivende organer, skal barnets beste være et grunnleggende hensyn.

2. Partene påtar seg å sikre barnet den beskyttelse og omsorg som er nødvendig for barnets trivsel, idet det tas hensyn til rettighetene og forpliktelsene til barnets foreldre, verger eller andre enkeltpersoner som har det juridiske ansvaret for ham eller henne, og skal treffe alle egnede, lovgivningsmessige og administrative tiltak for dette formål.

Art 7:

1. Barnet skal registreres umiddelbart etter fødselen og skal fra fødselen ha rett til et

navn, rett til å erverve et statsborgerskap, og, så langt det er mulig, rett til å kjenne sine foreldre og få omsorg fra dem.

Art 8:

1. Partene forplikter seg til å respektere barnets rett til å bevare sin identitet, herunder statsborgerskap, navn og familieforhold som anerkjent av loven, uten ulovlig innblanding.

2. Dersom et barn ulovlig blir fratatt sin identitet helt eller delvis, skal partene yte egnet bistand og beskyttelse med henblikk på hurtig gjenoppretting av hans eller hennes identitet.

Art 9:

1. Partene skal sikre at et barn ikke blir skilt fra sine foreldre mot deres vilje, unntatt når kompetente myndigheter, som er underlagt rettslig prøving, i samsvar med gjeldende lover og saksbehandlingsregler, beslutter at slik atskillelse er nødvendig av hensyn til barnets beste. Slik beslutning kan være nødvendig i særlige tilfeller som f.eks. ved foreldres mishandling eller vanskjøtsel av barnet, eller dersom foreldrene lever atskilt og det må treffes en avgjørelse om hvor barnet skal bo.

Art 12:

1. Partene skal garantere et barn som er i stand til å gjøre danne seg egne synspunkter, retten til fritt å gi uttrykk for disse synspunkter i alle forhold som vedrører barnet, og tillegge barnets synspunkter behørig vekt i samsvar med dets alder og modenhet.

2. For dette formål skal barnet særlig gis anledning til å bli hørt i enhver rettslig og administrativ saksbehandling som angår barnet, enten direkte eller gjennom en representant eller et egnet organ, på en måte som er i samsvar med saksbehandlingsreglene i nasjonal rett.

Art 16:

1. Ingen barn skal utsettes for vilkårlig eller ulovlig innblanding i sitt privatliv, sin familie, sitt hjem eller sin korrespondanse, eller for ulovlige angrep mot sin ære eller sitt omdømme.

2. Barnet har rett til lovens beskyttelse mot slik innblanding eller slike angrep.

Art 18:

1. Partene skal bestrebe seg på å sikre anerkjennelse av prinsippet om at begge foreldre har et felles ansvar for barnets oppdragelse og utvikling. Foreldre, eventuelt verger, har hovedansvaret for barnets oppdragelse og utvikling. Barnets beste skal for dem komme i første rekke.

2. For å garantere og fremme de rettigheter som er fastsatt i denne konvensjon, skal partene yte egnet bistand til foreldre og verger når de utfører sine plikter som barneoppdragere, og de skal sørge for utvikling av institusjoner, ordninger og tjenester innen barneomsorg.

--- Avsnitt 5 av 13:

Om jeg hadde vært skyldig i den såkalte straffesaken så hadde jeg vært forpliktet til å

hevde meg uskyldig.

Slikt noe skal ganske enkelt ikke gå an: At A påstår at B har truet med å drepe eller annen urett, og at B dermed automatisk settes i fengsel!

Slikt skal ganske enkelt ikke gå an!

Dog: I Iren K. Hebnes sin verden går både slikt noe og verre enn som så an!

Den eller de som gjør til at slikt noe går an er det som bør i fengsel.

--- Avsnitt 6 av 13:

Årsakene til fangeholdet av barna, er blandt annet at de ikke skal ta seg hjem igjen. Og at hun kjenner seg i en maktposisjon overfor sin ektefelle, og sterkere overfor andre, og mere som et selvstendig, egenrådig og truende menneske. (Jeg har kjent henne nært i mere enn 25 år.) Og at hun har siktet seg inn på å gjøre barna til sin økonomiske inntektskilde. I frykt for ellers ikke å kunne forsørge seg selv eller barn - og fordi det er det Iren K. Hebnes forlanger og forventer ifra henne.

--- Avsnitt 7 av 13:

Hvorfor vil Haugaland tingrett så absolutt og ukritisk tro på løgnene Iren K. Hebnes brukte bortimot to år på å koke sammen om meg og min familie? Og som Trudes advokat Trond Hjelde videreformidler.

De er lett gjennomskuelige, lett å motbevise og å avsløre. Så hvorfor?

På det viset opprettholder Haugaland tingrett ukritisk løgnene og terroren overfor vår familie ifra Iren K. Hebnes!

Hvorfor? Og med hvilken berettigelse?

Og i et slikt viktig og alvorlig anliggende!

--- Avsnitt 8 av 13:

Iren K. Hebnes og advokat Trond Hjelde har tydelig makt eller innflytelse flere steder.

Jeg har nevnt og omtalt politioverbetjent Arild Austrheim. Og jeg har nevnt og omtalt Fylkesnemnda i Rogaland.

Det har de og deres medskyldige også hva angjelder diverse andre forhold, som jeg ikke her skal gå nærmere inn på, men likevel nevne at det blandt annet dreier seg om også trakassering, også grov økonomisk enda pågående trakassering, via Thea Birkeland i NAV Forvaltning. Dette sistnevnte føler jeg meg dog forpliktet til her samtidig å informere retten om. Ikke bare fordi det også angår saken.

Vår familie og vårt hjemsted sin økonomi var på grunn av min trygd på mere enn tredve tusen kroner i måneden brutto, pluss barnetrygd. NAV har mens jeg satt i fengselet overført det meste av disse pengene til Trude, sånn at jeg og barna her hjemme (Frøydis og Stauda Sofie) har måttet leve på tilsammen omtrent ni tusen kroner månedlig netto. Hvilket vi altså har til nødvendige alminnelige faste regninger, strøm, mat, dagligvarer, vedlikehold av vårt hjemsted, bilen, etc. Hvilket jo er umulig over tid! Endog min søknad til NAV datert 24.06. 2009 om barnetrygd for Frøydis og Stauda står enda ubesvart. Og barnetillegget i trygden for Frøydis og Stauda og resten av barna sier NAV via samme Thea Birkeland at skal overføres til Trude fra og med 01. april 2008. Altså fra før Trude bortførte barna. Altså nærsagt som en gedigen premiering for

bortføringen og fangeholdet av barna! Dette i og for et tidsrom hvor våre utgifter er flere og større enn vanlig på grunn av kidnappingen og fangeholdet av barna! Premieres på bekostning av vårt hjemsted, meg og barna. Som om alt var bestemt på forhånd, fullstendig uten lov og rett: Jeg, barna og vårt hjemsted skal ødelegges, koste hva det vil av lovbrudd og straffbare ugjerninger. Fordi det var og er slik Iren K. Hebnes vil ha det. (Og advokat Trond Hjelde i sitt brev bak kulissene datert 15. mai 2008 til Iren K. Hebnes ba henne om i forhold til NAV og Skatteetaten / Folkeregisteret.) Og fordi lov og rett så absolutt ikke skal gjelde for Iren K. Hebnes og hva hun vil. Tankevekkende! Og grovt urett av verste sort.

Urett i offentlig regi, også dette.

Hvis bilen på noe vis trenger reoperasjon blir den kanskje umulig å få utført. Like så hvis hustaket eller vaskemaskinen trenger reoperasjon eller vedlikehold. Hvis vi skal ha penger nok til mat og dagligvarer blir vi nødt til å låne eller at noen hjelper oss, umulig for Frøydis og Stauda å komme seg til musikkskolen, uråd å besøke venner, arrangementer, alle oppsparte ressurser oppbrukte, osv., osv.

Er det slike forhold barna skal komme hjem igjen til? Bare elendigheten og ødeleggelser? Eller var det ifra begynnelsen aldri meningen at de skulle komme hjem igjen? Fordi det var og er Iren K. Hebnes via NAV og Haugaland tingrett som ved terror uavhengig av lov og rett som bestemmer?!

Og som altså bestemte det slik.

Fullstendig lovstridig på så forskjellig vis også alt det nevnte angjeldende det økonomiske. Også for eksempel i forhold til det aspekt som Norske Menneskerettsloven (1999) uttrykker i Vedlegg 4, Den internasjonale konvensjonen om økonomiske, sosiale og kulturelle rettigheter, Art 11 Punkt 1, som sier at:

"Konvensjonspartene anerkjenner retten for enhver til en tilfredsstillende levestandard for seg selv og sin familie, herunder tilfredsstillende mat, klær og bolig, samt til stadig bedring av sine leveforhold. Konvensjonspartene skal treffe de nødvendige tiltak for å sikre virkeliggjørelsen av denne rett, og erkjenner i den anledning den vesentlige betydning av internasjonalt samarbeid grunnet på frivillighet."

Jeg har i alle år på en solid, uproblematisk, hensynsfull og på alle måter vellykket og trygg måte forsørget vår familie og hatt hovedansvaret også for familiens økonomi, til alles glede og tilfredshet. Våren 2006 påbegynner Iren K. Hebnes sin trakassering og terror overfor vår familie, gradvis blir omtrent hele familien splittet og gjort til sosialklienter og truet og ødelagt.

Og hva er det igjen av det hele nu?

Ikke på noe som helst vis forårsaket av meg.

Og hvordan skal det videre gå?

Jeg skal uansett og solid som alltid gjøre mitt beste.

Hvordan det enn går.

Dette bør retten også merke seg, og ta hensyn til.

Så mangt og meget bygd opp og ivaretatt for vår familie gjennom mange år blir enda også i disse dager ødelagt.

Også kanskje det hjemsted med de hager og landskaper vi sammen har bygd opp og stelt og vært så inderlig glad i og hatt så stor trivsel i.

Jeg kan ikke gi opp noe av dette fordi Iren K. Hebnes er gal og kriminell.

Og så absolutt ikke gi opp, forlate eller svikte mine barn.

Som jeg i svangerskapene har fulgt, og som jeg i fødslenes sødmefulle store stunder hjemme sammen med familien har tatt imot med mine egne hender, og alltid til fulle gitt

den beste omsorg og inderlig ekte kjærlighet. Hver dag, hver stund, alltid.

--- Avsnitt 9 av 13:

Angående nødvendig gjenopprettelse.

Menneskerettslovens (1999) Barnekonvensjon Art 7 Punkt 1: "Barnet skal registreres umiddelbart etter fødselen og skal fra fødselen ha rett til et navn, rett til å erverve et statsborgerskap, og, så langt det er mulig, rett til å kjenne sine foreldre og få omsorg fra dem."

Barnekonvensjonen Art 18: "1. Partene skal bestrebe seg på å sikre anerkjennelse av prinsippet om at begge foreldre har et felles ansvar for barnets oppdragelse og utvikling. Foreldre, eventuelt verger, har hovedansvaret for barnets oppdragelse og utvikling. Barnets beste skal for dem komme i første rekke."

Og Barnekonvensjonens del 1 Art 8 Punkt 2 sier entydig og tydelig, at: "Dersom et barn ulovlig blir fratatt sin identitet helt eller delvis, skal partene yte egnet bistand og beskyttelse med henblikk på hurtig gjenoppretting av hans eller hennes identitet."

--- Avsnitt 10 av 13:

I snart fire år har Iren K. Hebnes forpestet og terrorisert hele vår familie, og truet med mere og mere ødeleggelse. Haugaland tingrett kunne ha satt en stopper for det, men opprettholdt og videreførte heller den kriminelle ondskapen!

Og hvorfor vet Haugaland tingrett kanskje knapt selv?!

Grunnene for det er iallfall ikke de Iren K. Hebnes selv påstår, via såkalt sakkyndig Kirsten Westly.

Fred og ro og trivsel igjen for familien kunne Haugaland tingrett med letthet ha besørget. I steden gjorde Haugaland tingrett det motsatte.

Og nu er uretten større og verre enn noensinne, og splittelsen og ødeleggelsen i og for familien og den enkelte større og verre enn noensinne. Dette eller det forutgående kan ikke jeg sies å ha noe ansvar eller skyld for.

Vårt ekteskap og vår familie vil antageligvis eller kanskje aldri kunne repareres igjen.

Det er et faktum at dette har Haugaland tingrett meget av skylden for.

Den terror og urett som rammet vår familie har først og fremst Iren K. Hebnes skyld for, men derefter også flere andre. Så som advokat Trond Hjelde, politioverbetjent Arild Austrheim, Trude og kidnappergjengen, Fylkesnemnda i Rogaland og Haugaland tingrett. Det er beklageligvis og stor urett at det har vært slik.

En optimal gjenopprettelse for de som har vært ofre for uretten må skje i henhold til lov og rett.

Haugaland tingrett har hastig og urett behandlet menneskene i vår familie bortimot som materielle gjenstander, av lav verdi og ikke som mennesker med egenverdi og rettigheter. For foreldre sitt vedkommende er også ansvarlighet en forpliktelse og rettighet, som

retten ikke har hensyntatt.

Retten må ikke mere gjøre seg medskyldig, heller ikke ved unnlatenhet, i at galskapen, hysteriet, likegyldigheten og uretten opprettholdes eller videreføres.

--- Avsnitt 11 av 13:

Frøydis, har etter dommen ifra Haugaland tingrett i mai 2009 vært på noen få korte besøk hos Trude i Skoglandsveien, og forteller at barna gråter og vil hjem igjen til pappa. Mens mamma i beste fall later som ingenting. Og at særlig Balder oppfører seg dårlig overfor ungene og er dårlig likt. Og at han konsekvent i sin uttrykksmåte, holdning og ordbruk er utrivlig og arrogant, og hånlig, hvilket barna misliker, men tar etter. Og at hun syns synd på barna, mest på grunn av alt de går glipp av og at de nektes og hindres å komme hjem igjen. Og at ingen kan være i tvil om at det er ulovlig at de ikke har fått komme hjem enda. Og at Iren K. Hebnes er veldig dum, og farlig for alle.

Frøydis forteller også at det er vanskelig å opprettholde kontakten med både sin mor og sine bortførte søsken, på grunn av sin mors forskjellige vanskeliggjøringer av dette. Og også politiets.

Stauda på sin side har i det samme tidsrom ikke sett sin mor, og har knapt hatt telefonisk kontakt med henne eller sine søsken.

Far har ikke hatt kontakt med sine enda bortførte barn siden 21. oktober 2008, altså på et år, hverken indirekte eller direkte, bortsett fra et lite unntak eller to for noen av barna sitt vedkommende.

Både Frøydis og Stauda har etter at de kom seg bort ifra fangenskapet hos sin mor ønsket å ha hjelp av advokat, også for å kunne fortelle om alt som har skjedd, og har av nødvendighet også ønsket å være parter i saken for i så måte å komme til uttrykk og for bedre å kunne ivareta sine egne og familiens rettigheter, ønsker og behov.

De syns begge det er veldig rart og skremmende at ingen ifra retten enda har villet høre på hva de har å fortelle.

--- Avsnitt 12 av 13:

Trude Monica Hansen trodde seg ved sine kriminelle ugjerninger og hensikter i saks-komplekset å ha handlet i nødverge for å redde barna ifra Iren K. Hebnes. Men endog gikk hun også ytterligere lengre enn som så.

Hun fikk dessuten også Balder og tildels Gudmund og andre med på dette.

Dette ble hun på det groveste trakassert, torturert, skremt, truet og fristet til, av Iren K. Hebnes. Endog allerede i desember 2006 også med penge-bestikkelse, kr. 5.000,- i en konvolutt, levert Trude ifra Iren K. Hebnes sitt kontor fredag 22.12. 2006 utenfor bensinstasjonen i Aksdal sammen med et falskt dokument med melding om vedtak. Likesom også Balder og Gudmund ifra samme hold på så forskjellig vis ble bestukket med penger.

Men hun ble ifra tiden omkring januar 2008 og fremetter også skremt og truet av sin advokat Trond Hjelde, som motarbeidet henne og vår familie og som tydelig og utvetydig nok i steden arbeidet for Iren K. Hebnes.

De snakket endog i det store og hele med to helt forskjellige tunger både i Fylkesnemnda i juni 2008 og før og etterpå. Uten at hva hun har sagt ble estimert.

Trudes desperasjon og fiksering ble stadig større og større og verre og verre.

Hun gjorde dog underveis flere forsøk på å ta til motmæle imot sin advokat Trond Hjelde, hvilket bare resulterte i flere trusler, skremsler og løgner til inntekt for Iren K. Hebnes ifra hans side.

Alt dette kan også solid dokumenteres og bevises ifra min side. I stort monn også mere enn hva som fremgår av disse mine to støtteskriv til anken og deres vedlegg.

--- Avsnitt 13 av 13:

Hermed håper jeg overfor retten inntil dette å ha fått opplyst og sagt så mye om de faktiske forhold at retten skjønner hva som har skjedd, og at retten ikke kan akseptere at uretten fortsetter.

Og at retten forholder seg etterrettlig undersøkende og saklig til hva det måtte være tvil eller strid om.

I ydmykhet overfor dette,
med beste ønsker og hilsen

ifra Rune L. Hansen, pappa til de angjeldende barna.
Tindeland, tirsdag 6. oktober 2009.

Vedlegg til dette ankeskriv nr. 2:

- 015--** Lyd-opptak nr. 1 ifra 24.09. 2008. Rune, Trude og Idun. I mp3-format på CD-001-STRAFFESAK.
- 016--** Lyd-opptak nr. 2 ifra 24.09. 2008. Rune og Trude. I mp3-format på CD-001-STRAFFESAK.
- 017--** Lyd-opptak 27.02. 2008, Trude, Bente Djupås, Rune. I mp3-format på CD-001-STRAFFESAK.
- 018--** Lyd-opptak 26.05. 2009, Rune, Frøydis og Stauda. I mp3-format på CD-001-STRAFFESAK.
- 019--** Advokat Trond Hjelde sitt prosesskriv 13.10. 2008 til Gulating lagmannsrett, sak nr. 08-081491TVI-HAUG.
- 020--** Runes Dagboksnotater for de tre dagene 07., 10. og 11. april 2006.
- 021--** Følgrebrev datert 08.01. 2007 fra dr. Terje Kleiven, kommentert av Rune.
- 022--** Brev datert 08.01. 2007 fra advokat Sverre Kvilhaug til Barnevern-tjenesten i Vindafjord.
- 023--** Klage datert 08. og 09.01. 2007 fra Rune til Kontrollkommisjonen.
- 024--** Runes Dagboksnotater for de to dagene 12. og 13.01. 2007.
- 025--** Brev datert 18.01. 2007 til psykiater Kirsten Westlye.
- 026--** Brev datert 19.01. 2007 fra advokat Sverre Kvilhaug til Psykiatrisk avd. Helse Fonna.
- 027--** Avspilling av videoopptaket av dommeravhøret av Stauda Sofie. Begjæres ifra retten.
- 028--** Protokoll for dommeravhør 17.12. 2008 av Stauda Sofie. Begjæres ifra retten.
- 029--** Utskrift av dommersamtale med Mariel Rose Hansen, i Haugaland tingretts sak nr. 08-081491TVI-HAUG/158. Begjæres ifra retten.
- 030--** Utskrift av dommersamtaler med de øvrige umyndige barna. Begjæres ifra retten.
- 031--** Brev datert 29.06. 2009 til NAV fra Rune. (Uten brevets 4 vedlegg.)

- 032--** Brev datert 21.07. 2009 til NAV fra Rune.
033-- Vitnesbyrd datert 04.10. 2009 fra Trygve Einar Gjerde.
034-- Utsnitt fra Runes Dagboksnotater for torsdag 19. mars 2009.

NB:-- Særlig to av lyd-opptakene ansees som viktige. Det er begge de to lyd-opptakene ifra 24.09. 2008, på tilsammen bortimot tre timer. Vedlegg 015 og 016. Disse bør avspilles i sin helhet, og belyser det meste - for den som hører.

De 4 vedleggene 015, 016, 017 og 018 er alle lyd-opptak konvertert til mp3-format. Disse 4 lyd-opptakene legges på en CD-plate merket med "CD-001-STRAFFESAK" (dog er dette en sivil sak), som i en konvolutt pr. post 05.10. 2009 ble sendt Gulating lagmannsrett i Bergen i 4 eks. Et femte eks. ble for en tid siden pr. post oversendt til advokat Brynjar Meling.

Vedleggene til ankeskriv nr. 1:

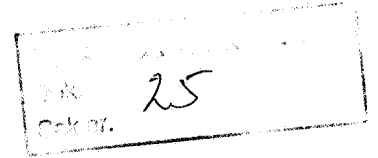
- 001--** Rettelser datert 16.09. 2009 ifra Rune L. Hansen til Haugaland tingretts dom 08.05. 2009.
002-- Spesialistvurdering datert 03.04. 2009 fra dr. Hans Olav Tungesvik.
003-- Spesialisterklæring datert 10.09. 2009 fra dr. Hans Olav Tungesvik.
004-- Forklaringen til Frøydis og Stauda, datert 23.-25.08. 2009.
005-- Erklæringen fra Idun, datert 27.07. 2009.
006-- Erklæringen fra farmor Else S. Hansen, datert 01.08. 2009.
007-- Erklæringen fra Aud Signy Jakobsen, datert 06.10. 2008.
008-- Brev datert 08.06. 2009 til Skatteetaten fra Rune L. Hansen.
009-- Vedlegg datert 14.06. 2009 til brev datert 08.06. 2009 til Skatteetaten fra Rune L. Hansen.
010-- Rapport datert 30.05. 2008, fra barnas talsperson.
011-- Rapport datert 26.05. 2008 fra Barnevern-vakten i Sør-Hedmark.
012-- Rapport datert 13.08. 1993 om familien Hansen fra Sør-Trøndelag fylkeskommune, Psykisk helsevern og sosiale tjenester / PST, Barnevernkontoret.
013-- Sluttrapport datert 07.01. 1998 fra Barneverntjenesten i Sveio.
014-- Dagboksnotater, Rune L. Hansen f.o.m. 22. t.o.m. 27. september 2009.

Rune L. Hansen,
 Tindeland,
 5568 Vikebygd.
 Tlf. 53 76 76 87 mob. 91 72 99 20,
 E-post: hunwww@online.no
 Internett: <http://hunwww.net>

-- 20081013-p-skriv-fra-adv-Hjelde-til-Haugaland-tingrett.html

(((Kopi / avskrift: RLH.)))

Trudes advokat Hjelde avsender 13.10. 2008 et Prosesskrift til Gulating lagmannsrett, sak nr. 08-081491TVI-HAUG. Han skriver i dette følgende:

"Jeg viser til min klients såkalte "tilsvar", som er undertegnet av henne datert 04.10.08. / I et eget følgeskriv til Haugaland tingrett, som også er oversendt lagmannsretten som dok. nr. 100, gir hun forklaring på at undertegnede ikke har villet ta hensyn til hennes synspunkter. / Tilsvaret i nærværende sak ble inngitt for å overholde fristen. / Det ble også klart gitt uttrykk for telefonisk overfor Trude Hansen at en burde stå fast ved det Haugaland tingrett har fastsatt i kjennelsen. / Dersom det imidlertid skulle oppstå forhold som skulle tilsi at en skulle endre dette, ville en selvfølgelig kunne komme tilbake til dette. / Nå har Trude Hansen tatt saken i sine egne hender, og har da nedlagt likelydende påstand med den ankende part, tidligere ektefelles synspunkter / påstand. / Undertegnede avstår fra å kommentere min klients tilsvaret i så måte, men presiserer overfor lagmannsretten, at dette er en sak som ikke er underlagt partenes fri rådighet, men at retten har et særskilt ansvar for å påse at barnas beste blir ivaretatt. De dokumentene som foreligger i saken vil være tilstrekkelig for lagmannsretten til å foreta en slik vurdering. / Hvorvidt undertegnede skal fratrukke seg som advokat for Trude Hansen vil jeg måtte ta opp med henne, eller på eget initiativ fratrukke seg som hennes advokat. / Imidlertid finner jeg av hensyn til sakens alvorlighetsgrad, omfang og at Trude Hansen åpenbart trenger bistand av advokat, at jeg ikke vil fratrukke seg på eget initiativ, med mindre retten mener at jeg bør fratrukke seg, eller at Trude Hansen klart gir uttrykk for det. / Jeg har avtalt tid med Trude Hansen onsdag 15. oktober -08, og vil snarest gi tilbakemelding om hennes standpunkt hva gjelder undertegnede i rolle som advokat for henne. / Haugesund, den 13.10.08 / Trond Hjelde / Advokat // Pros.skr. i 6 eksemplarer - hvorav 3 eks. sendes lagmannsretten, ett eks. sendes Rune Leander Hansen, ett eks. til klient samt ett eks. beholdes av undertegnede."

Her i sitt Prosesskrift "innrømmer" altså advokat Hjelde skriftlig at han motarbeider (og truer) Trude (og familien), og egentlig arbeider for Iren K. Hebnes.

-- 200604071011-dbn-rlh.html

Her Runes Dagboksnotater for de tre dagene 07., 10. og 11. april 2006 /

--- Dagboksnotater, Rune L. Hansen, N-5568 Vikebygd, Norge:

Dato: Fredag 07. april 2006:

Noe så til de grader motsatt barnevern!

Hun værste av damene der i denne saken er et ganske så godt eksempel på hva som er med på å gi Barnevernet det forskrekkelig dårlige ryktet de faktisk har i det norske folk!

Men hennes kollega og også hennes sjef må vel vite hva som skjer der – og også samarbeide (og samtykke) med henne!? Eller hva? Hvem har ledet hvem?

Utvilsomt og helt sikkert har Barnevernet i Norge også gjort bra ting. Og i kortere eller lengre perioder er det vel tenkeligvis også for en del av de ansatte der dette deres bra og nødvendige arbeide som preger deres hverdag og arbeidsdag. Forholdene i Norge med hensyn til barn, ungdom og familieliv er jo særdeles dårlige, - rent ut sagt makabre i forhold til mye annet! (Da jeg var i Nord-Grekenland i mai i fjor skjemtes jeg rett og slett av å komme ifra et land med forhold som i Norge! Forskjellen og kontrasten var enorm!) Men hvis de på sett og vis og mere eller mindre automatisk tar med seg disse sine opplevelser og erfaringer ifra det uhyggelige og nødvendige arbeidet mere eller mindre inn i de andre utfordringer og forhold de stilles overfor, - da må det jo gå galt! Antagligvis er det også mye slikt som skjer. Derfor desto viktigere med kravene til fagkunnskap, sakkyndighet og realkompetanse til slike mennesker! Deres enormt store maktposisjon understreker dette desto mere. Og deres muligheter for å unndra dokumentasjon og informasjon ifra offentligheten med henvisning til personvern understreker jo dette enda mere og bedre! Veldig mange opplever – og stilles maktesløse og uten rettsvern – overfor at Barnevernet hemmelighetsstempler dokumentasjon og forhold for å verne om nettopp Barnevernets suspekter og kriminelle fremferd!

Når systemet og ordningen er slik som nu så er det jo og helt uunngåelig at det går nettopp slik. Systemet og ordningen kunne knapt ha vært verre. Dette til tross for en lang liste med ordningen som liksom skal ivareta enhvers rettssikkerhet i slike (og andre) anliggender! Fylkesmann og Fylkesnemder som klageinstanser, pluss Ombudsmann, pluss Fri rettshjelp, Innsynsrett, Politi, Advokater, Massemedia, ordningen med tilstedeværende ifra Barnevernet, osv., osv.! Kosmetiske ordninger som i praksis har bortimot ingen som helst verdi med hensyn til noen som helst sin rettssikkerhet, - men som de fleste tror og satser på i det lengste! Og som ordningen selv unnskylder seg med og smykker seg med for å rose sin fortrefelighet og eksistens! Overdriver jeg i disse mine mange ord? Faktisk ikke en smule. Bekjennelsene og erfaringene ifra det brede lag av hele det norske folk bevitner det, - om de bare får muligheten for å fremkomme noensteds i trygge og egnede former!

Noe lignende Sannhetskommisjonen i Sør-Afrika må til. I første omgangen!

Jens Tveit kom innom her på besøk i ettermiddag. Han sa han hadde gode nyheter. Og det hadde han. Han sa han i telefon enda en gang har snakket med lederen for Barneverntjenesten i Vindafjord kommune, Iren Konstance Hebnes – at han snakket med henne i går. Og at hun nettopp da hadde bestemt at Barneverntjenesten umiddelbart helt og holdent og uten forbehold avslutter saken imot vår familie, og ikke kommer til å forstyrre oss med noe som helst – ikke engang med noe som helst brev. Og Jens Tveit kunne og ville overrekke oss dette glade budskap. Slik forstod jeg det på etterrettlige og kjære Jens Tveit. Og han sa at hun hadde sagt det var fordi hun nu hadde forstått at forholdene i vår familie og for våre barn er gode. Nesten for godt til å være sant, var min umiddelbare reaksjon – og jeg lyttet for å høre mere. Trude ble også glad, - meget glad. Jeg spurte skeptisk om de kanskje forsøkte å lure oss og Jens Tveit. Jens Tveit tenkte seg om og sa at det trodde han nok ikke. Jeg tenkte meg om og vi snakket også litt om det, - om at det kunne være troverdig og riktig – og jeg fant at det også hørtes riktig og troverdig ut. Men Jens Tveit mente dog at vi kanskje burde være forsiktige ifra vår side nu etterpå for ikke å fremprovosere mere ufred. Jens Tveit hadde det nokså travelt, idet han skulle til Brandøy ungdomshjem og også overnatte der noen døgn, så det ble ikke snakket særlig mye mere om saken i denne omgangen. Han fikk med seg mine dagboksnotater for i går.

Var Jens Tveit en reddende engel for oss? Eller for dem? Eller for begge parter? Og hva konkret fikk de til å gjøre helomvending?

Og hvor avsluttet er saken ifra vår side? Er deres ønske egentlig å slik sette en stopper for vårt klagebrev? Har de på grunn av det eller påtrykk fra annet sett seg nødt eller tvunget til å avslutte saken?

Jeg ble som jeg tidligere har sagt - også glad for at de kom til oss og ikke til noen andre! Ønsker de nu med dette også å på noe sett og vis å forsøke å beskytte seg selv? Eller som et slags: Vi lar dere være i fred hvis dere lar oss være i fred!

Deres brå (og overraskende for mange - i forhold til mangt!) og nokså snarlige (i forhold til mangt!) helomvending og avsluttelse av saken kom omkring en uke etter mitt avsendte klagebrev! (eksternt)! Nesten liksom kjapt som Mattilsynets brå og snarlige helomvending!

Og hvordan vil ordfører Arne Bergsvåg i Vindafjord kommune nu forholde seg til vårt klagebrev? (eksternt)? Glad tenke og tro at nu er de ansatte i Barneverntjenesten i Vindafjord kommune mere beskyttet, for det kriminelle og gale de har gjort!? Eller tenke og tro at nu er begge parter glade og fornøyde og at saken derfor ikke har noen mere eller videre interesse!? Eller vil han komme til å forholde seg slik han bør gjøre?

Vi for vår del har hele tiden vært, og er fortsatt, fullstendig uskyldige. Derom skulle det nu heller ikke være noen som helst berettiget tvil. Men hadde vi ikke vært tvunget til å forholde oss til saken konstant med hud og hår og smerte i mere enn en måned, og med

nedprioriteringer på alle andre områder – og med alle skadene det har medført, så ville det ganske så sikkert ha endt forfærdelig!

Og enda en tid fremover vil vi måtte forholde oss til saken, med nedprioriteringer på andre områder, - om enn jo tryggere og roligere. Og vi må også så godt det lar seg gjøre forsøke å rette opp alle de forskjellige skadene denne saken allerede har medført for oss.

*****

--- Dagboksnotater, Rune L. Hansen, N-5568 Vikebygd, Norge:

Dato: Mandag 10. april 2006:

Jeg telefonerte journalisten i Haugesunds avis ved 9-tiden i dag formiddag, han som vi har hatt kontakt med i denne saken, Sigmund Hansen (mobiltlf.: 95 88 77 20). Jeg lovte ham å ta kontakt hvis det skjedde noe nytt. Og det har jo skjedd noe markant nytt. Han var ikke til stede akkurat nu, så jeg la igjen en kort beskjed på hans telefonsvarer – og fortalte også at jeg ganske så straks kjører til Haugesund.

Det ble noe sent før jeg hjemkom i dag, omkring 20-tiden. I og med at jeg på hjemveien ble sittende å snakke med familien Ødegård og også spiste middag ilag med de.

Det var også noe kludder med det ene bankkortet mitt og jeg måtte to ganger telefonere Postbanken før det ble ordnet etter hvert. Dermed ble det og anledning til en tur innom Plantasjen Maxi Haugesund hvor sesongens utvalg i vekster allerede er i gang, og en liten spasertur der er ganske så rolig og fredfull. Vi har for vår del også det meste av deres utvalg her hjemme, men det er mye av interesse å se likevel.

Også Ødegård er så vidt i gang for sesongen. Vinteren har i år nu vedvart utrolig lenge og sent på året til å være her i Sørvest-Norge. Men det har vært en meget fin og solrik dag i dag – og det er ikke lenge før våren eksploderer i farveprakt og yrende, varmt liv.

Veslejentene koser seg godt og vokser godt og fort.

Jeg skulle egentlig gjøre noe snekring og diverse i dag, men det begynte å mørkne ute da jeg hjemkom. En ny dag i gave til verden i morgen!

Jeg kjørte innom Haugesunds avis for å spørre etter journalisten, men han var ikke til stede. Jeg la igjen Data-CD: Menneskevern Vindafjord kommune – rlh, pr. 09.04. 2006, til ham, samt utskrift på papir av alt på den siden sist. Senere på dagen, ved 16-tiden, telefonerte jeg ham dessuten – og fikk høre at han hadde forsøkt å telefonere etter meg, og at han i mellomtiden hadde lest igjennom det hele. Han gav uttrykk for at det ikke var

så mye nytt og kanskje ikke noe å skrive om. Jeg sa at Barneverntjenesten iallfall har gjort helomvending på sett og vis – og ifra sin side avsluttet saken. De har latt saken bero ja, men ingenting dramatisk nytt har skjedd, sa han. Hvor har du uttrykket ”bero” fra, spurte jeg, - jeg forstod det som at de ifra sine side betingelsesløst og umiddelbart avsluttet saken imot oss. ”Bero” er bare et uttrykk jeg bruker, sa han, og jeg har lest hva Jens Tveit sier i dine dagboksnotater om dette. Men har de utsendt noe skriftlig til dere som bekrefter dette? Et brev til dere som sier at de har avsluttet saken og noe om dette? Det bør de vel og må de vel gjøre, sa jeg, - men Jens Tveit sa noe om at de heller ikke ville forstyrre oss med brever av noe slag. Dog må de vel utsende noe slikt brev, - hvis de ikke forsøker å lure oss eller Jens Tveit? Hvis Jens Tveit ikke har misforstått så har de dog ifra sin side imot oss helt og holdent avsluttet saken – og hun sjefsdamen Hebnes gav også uttrykk for at hun er sikker og trygg på at forholdene i vår familie er gode og fine. Jeg kan forsøke å telefonere de i morgen, sa han, - for å spørre om hvordan det forholder seg og om de vil bekrefte eller avkrefte hva som er blitt sagt. Det høres bra ut, sa jeg. Og, sa jeg, - det er mange mennesker som har vært alvorlig bekymret på våre vegne og som nok vil bli svært så glade for å høre at vi er trygge og saken imot oss er avsluttet. Dog er saken ifra vår side uansett enda ikke helt avsluttet, - og noe gjenstår. Sikter du til Mattilsynet? Spurte han. Nei, sa jeg, - det med Mattilsynet er en bi-ting og mindre viktig sånn sett. Den skal jeg komme tilbake til. Vi har, sa jeg, vært behandlet på en kriminell, trakasserende og faretruende måte. I en måneds tid eller mere har vi vært tvunget til å forholde oss til dette og nærsagt alt annet har vært nedprioritert, og det har forvoldt skade, utgifter og omkostninger – og vi har vært uskyldige hele tiden og ikke gjort noe som helst galt. Også vi har vel krav på rettsvern? Eller har vi ikke? Det er ikke vi som har gjort det gale. Det er det de som har gjort. Og det jeg har fått innsikt i underveis i saken, dvs. i møtet med de i Vikedal, gjør at jeg er meget bekymret, - også på vegne av andre som tenkeligvis kan bli utsatt for det samme.

Sånn omtrent, eller svært så omtrentlig, forløp telefonsamtalen.

Vi ble på meget faretruende måte frastjålet en måneds tid av vårt liv. De skyldige bør både unnskyldte seg og be om å få erstatte det tapte. Eller bli pålagt dette. Og også videre få konsekvensene av sine handlinger.

Vi ble frastjålet det meste av en måneds tid av våre liv. For den eller de som ikke har så mye av verdi å tape har kanskje et slikt tap ikke så mye eller tilsvarende å si? For oss – som for folk flest, hvis de plutselig selv skulle bli utsatt for det - er et slikt tap med utgifter, skader og omkostninger et inngrep av vesentlig betydning.

Mange mennesker sier og tenker (når de ikke selv blir utsatt for det), og når de har en viss porsjon tillit eller tiltro til systemet, - at slikt noe må bare enhver finne seg i og derfor heller ikke ta noe særlig høytidelig! Og at trolig så gjør ikke noen mennesker i systemet noe som helst kriminelt, - og at hvis de likevel gjør det så vil noen andre komme til å oppdage det hvis det er alvorlig nok. Alltid disse andre, - disse andre som skal gjøre noe med tingene og uretten, - aldri en selv! Slik sagt her nu for å sette det på spissen.

For mange andre mennesker kan det kanskje ved første øyekast se ut som at vi er nokså fattige mennesker, økonomisk, - hvilket vi også på flere sett og vis er, i likhet med folk flest. Men vi forvalter og budsjetterer våre verdier etter en evne som overstiger den evne mange andre har. Blandt annet med besinnelse, kunnskaper, visdom, kvalitet og nøysomhet. Derfor unngår vi helt stort sett stor gjeldsbyrde, økonomiske bekymringer, ubesindig bruk av penger og verdier, ubetalte regninger, inkassosaker, dårlig råd til mat, medisin, klær, reiser, uforutsette regninger, etc.!

Penger spart er også penger tjent, - når det ikke går på bekostning av trivsel, helse og kvalitet. Særlig og enda mere hvis pengene spart går til investeringer og arbeider som på så forskjellig vis forøker verdiene. Men de verdiene vi forvalter kan se mindre ut for andre enn det de i virkelighetens verden er.

Og mange slags tap og skader og omkostninger som svekker morgendagen, fremtiden, nuet og avgrøden er også reelle tap og skader, forårsaket av noe.

Det daglige fremskritt, hvert av våre ord og skritt, består i å forbedre og å foredle for ærlighet, kjærlighet og hærlighet! Uten å glemme at andres trivsel også er egen trivsel – og at egen trivsel er andres trivsel.

Jeg puttet samme Data-CD i postkassen til Jens Tveit på hjemveien.

Jeg, Balder og Stauda kom vennligsinnet dithen til møtet i Vikedal. (ekstern). Den tøvete og løgnaktige Bekymringsmeldingen, (ekstern), uten noe som helst substans, ble opplest for oss. Først da jeg underveis entydig forstod at Barneverntjenesten i Vindafjord kommune allerede hadde besluttet å forholde seg lovstridig til den ble jeg forskrekket og alvorlig bekymret. Det var da de fortalte at de allerede hadde besluttet å igangsette en Undersøkelse overfor oss! At de altså anså Bekymringsmeldingens innhold som ”rimelig grunn til å anta at det foreligger forhold som kan gi grunnlag” for Tiltak etter Barnevernloven! At de kunne si noe slikt – med utgangspunkt i denne Bekymringsmeldingens innhold – er jo rett og slett å gå fullstendig på tvers av selve Barnevernloven!

Den samme Barnevernloven (ekstern) som de selv skal være eksperter og sakkyndige på å forholde seg til! Og så å få høre noe slikt ifra de!

Selve kjernen av rettsvernet i Barnevernloven for landets og kommunens borgere og innboere ville de til livs!

Det er klart jeg ble forskrekket og bekymret.

I tillegg kom deres – via hun værste av damene, Berit Molbosæter – hånlige, usaklige

og forhastede ord og oppførsel! Og det at de – altså da hun egentlig, det jeg vet for sikkert – aktivt og bevisst spiller på frykt som et usaklighetens instrument! På det å skremme med sin Allmakt, - for å slippe å forholde seg til Barnevernloven, folkeskikk og lov og rett! Og det at hun hadde problem eller uvilje mot å besvare ryddig og greit et enkelt og flere ganger stilt vesentlig spørsmål om hva de ville eller kunne finne på å gjøre dersom vi ikke ønsket å samarbeide med de vedrørende en slik Undersøkelse de sa allerede var igangsatt.

Fordi de aktivt og bevisst spiller på – og regner med – frykt som et instrument, tok de det for gitt at vi ville gi uttrykk for at vi ønsket å samarbeide med de ved en eventuell Undersøkelse igangsatt. Dermed kunne de senere få sagt til sitt forsvar at vi selv ønsket å samarbeide med de på en slik måte, - at det var vårt eget ønske! (For å forsvare oss imot anklagene, - og for å tilbakevise enhver mistanke. For å kunne vise oss ifra vår beste side. For å kunne vise at det hele bare var røyk uten ild.)

De kunne endog eventuelt finne på å si hvis vi ikke ønsket en slik Undersøkelse igangsatt, - så virket det i seg selv mistenkelig!!

Helgardert forakt for Barnevernloven og dens rettsvern!

Mitt ønske om ikke å samarbeide til en slik Undersøkelse var noe ganske så helt annet enn frykt for hva Undersøkelsen eventuelt kunne avdekke! Dette kan oppsummeres i to vesentlige punkter: 1 – De ønsket å misbruke Barnevernloven og kjernen i dens rettsvern. Punkt 2 – De ønsket konkret å forholde seg til oss på en kriminell, trakasserende, hånlig, usaklig og faretruende måte.

Jeg ble som sagt alvorlig forskrekket og bekymret. Ikke bare på vegne av meg og min familie, - men på vegne av alle mennesker i Vindafjord kommune. Skal slikt noe være alminnelig praksis i min hjemstedskommune, i Vindafjord kommune, - vel, så må noen våge å ville reagere! Å forholde seg til det på en saklig, redelig og fastholdende måte.

Jeg er ikke den minste smule kverulerende eller overreagerende av meg, i motsetning til tendensen i så mange andre alminnelige mennesker. Men min interesse for de fellesmenneskelige verdier og medmenneskers ve og vel, samt lov og rett, sitter dypt i meg. Desto mere farene er nærværende og vesentlige ønsker jeg å reagere på positivt vis, hvis jeg har noe særdeles å bidra med.

Vi kom dit vennligsinnet og uten frykt, - særlig fordi jeg også hadde med MP3-opptagere for å gjøre lydopptak av alt som ble sagt (for sikkerhets skyld). (ekstern). Vi hadde ingenting å være redd for, - bortsett fra at jeg visste at jeg ikke kunne se bort ifra muligheten av at konkret Barneverntjenesten i Vindafjord kommune tenkeligvis i værste fall kunne være ille eller kriminelle. Slikt noe er ikke uvanlig innenfor denne norske institusjonen. Men jeg regnet med det motsatte. Jeg ble dypt skuffet og alvorlig bekymret for rettssikkerheten og medmenneskers ve og vel i Vindafjord kommune.

Når jeg sier og har sagt og skrevet at i denne saken er det snakk også om alvorlige

kriminelle forhold, så vet jeg jo også at det også er en politi-sak. Samtidig har jeg egentlig veldig lite lyst til å anmelde forholdet til politiet!

Jeg husker jo hvordan det gikk i Skaun-skole-saken / Olav Høstad-saken (eksternt) for mere enn ti år siden! Jeg gav skriftlig beskjed om at den offentlige skolen var altfor dårlig for våre barn – og at vi derfor har valgt hjemmeundervisning for de. Da fikk vi tilbakemelding om at det å ha hjemmeundervisning for sine barn er helt ulovlig og umulig. Jeg sa at det tvert om er både lovlig og mulig og bedre. Jeg henviste også til Grunnskoleloven, (eksternt), som var og er enkel og liketil i forhold til dette, samt også dens – og internasjonale konvensjoners, osv. - poengtering av at det er foreldrene som har hovedansvaret for sine barns ve og vel. Nu vet nærsagt alle og enhver at jeg hadde rett – og at usakligheten og hysteriet tok feil. Skolesjef-damen i Skaun kommune i Sør-Trøndelag tok grundig feil og involverte kommunens sosialsjef og Barneverntjeneste og vi fikk på så forskjellig forskrekkelig lovstridig vis gjennomgå! Vi politianmeldte saken og forholdene og stadig flere ble involvert som sa og gjorde dumme ting, - og det gikk prestisje i saken ifra kommuneadministrasjonens side, og mere og mere løgn, trakassering og fandanivoldsk hysteri! Like opp til regjeringens (og den etterfølgende regjeringens) systemadministrasjon og Arbeiderparti-hjerte. For å nevne et bittelite knøttlite eksempel, så presterte den enda aktive politiker-damen Helga Hjeltnes i Nyhetssendingen på tv å si at om vi kjente oss trakasserte og forfulgt å hadde vi oss selv å takke for det når vi ikke ville sende barna våre til den offentlige skolen.

Rådmann i Skaun kommune støttet sosialsjefen og skolesjefen, det gjorde også fylkesskolesjefen. Men ikke fylkesnemden over sosialsjefen, hvilket fikk sosialsjefen til med øyeblikkelig virkning å omgjøre vedtaket ifra fylkesnemden – som i sitt brev til oss hadde skrevet at deres vedtak var endelig og ikke kunne omgjøres. Osv., osv., like til Sorenskriverne og Statsadvokatene og Departementene og retts-systemet - og massemediaen og politikere så vel som byråkrater i fleng!

Nu i dag snakker endog samme skolesjefen i Skaun kommune som om hun alltid har vært forståelsesfull overfor hjemmeundervisning! Det skulle vel i vår nyere tid også ha tatt seg temmelig så forskrudd og ensomt ut om hun ikke hadde gjort så. Mye hos mange er glemt.

Reprise i nye kostymer av alt det forfærdelige som skjedde den gangen vil jeg og min familie nødig risikere eller oppleve!!

Derfor undrer vi hvordan ordfører Arne Bergsvåg i Vindafjord kommune (eksternt) forholder seg til denne saken nu pågående? På kompetent vis og med saklighet og redelighet? Eller vil han velge å være en støtte og venn for sine arbeidskamerater i kommunens Barneverntjeneste? (I solidaritetens navn, - for å si det med Arbeiderparti-ideologien og LO, - som jo har oppdratt de fleste av borgerne i vårt land i sine skoler og i sin massemedia, reklame og underholdning, i sine godkjenningsordninger, etc., i omkring hundre år – og stadig pågående!) Vil han, særlig hvis det fremkommer en politi-anmeldelse, mobilisere til angrep på oss? Vil han i så fall da på forskjellig vis utsende tjenestefolk (eller deres ødeleggende underskrifter) i sitt ærend, eller ty til diverse forskjellige kanaler? Svartmaling, økonomiske angrep, osv.?

Også derfor har vi forsøkt å være forsiktige og særdeles saklige og ryddige i så måte! For ikke å involvere flere enn nødvendig, - og forsiktig. For å unngå at noen som helst plutselig frykter seg selv involvert på feil side og føler seg som medskyldige og videre kan komme til å gjøre dumme ting for å dekke over dumme ting! Vi har dessverre og forskrekket opplevd mye av den slags tidligere i vårt liv.

Vi risikerer med andre ord at særlig en politianmeldelse ifra vår side kan kunne komme til å bety katastrofe igjen for vår familie i værste fall!

Balder foreslår at vi kanskje bare kan og bør varsle politiet, uten å politianmelde noen som helst, sånn at politiet selv kan vurdere hva de eventuelt vil eller bør gjøre med saken. Og dette kan kanskje være en god ide og det riktige å gjøre?

Iøvrig er det jo også mye annet jeg kan gjøre med saken, og mye annet jeg også er i ferd med å gjøre med saken. Særlig da under overskriften Menneskevern, - som jo er et internasjonalt stort og viktig interesseområde av stadig større og større betydning! I tillegg kan Data-CD-platen Menneskevern Vindafjord kommune i reviderte versjoner distribueres i stort omfang for tilgjengelighet og salg for en billig penge. Evt. også i en større sammenheng og ramme. Evt. og i en rekke med DVD-utgivelser, med muligheter også for film og mye mye annet!

Jeg har alvorlig også vært inne på tanken om å innstifte og starte en slags Menneskevern-konferanse, med sete i Vindafjord kommune! Lignende Film-festivalen i Haugesund, Jazz-festivalen i Molde, Roots-festivalen i Vikedal, osv. Gode venn Tostein Hatlevik var jo den som stiftet og startet Quarts-festivalen på Tysnes, - og fortsatt driver den, så hvorfor ikke jeg også? Jeg har jo på indirekte vis også vært involvert i mangt slikt og annet forskjellig i mitt liv!

Syns jeg ser for meg at Dalai Lama og den ene Nobels fredsprisvinner etter den annen ankommer Vindafjord kommune og blir meget godt mottatt og landsdekkende fokusert i den lokale og nasjonale massemediaen i Norge, mens kommunens egen ordfører kanskje står skremt i skyggen og ikke våger å vise seg frem!?

Jeg ønsker hverken ham eller noen som helst andre noe som helst vondt! Jeg gjør tvert om mitt beste for å unngå at også de skal gjøre noe dumt og ille.

Jeg forsøker også inderlig å være både saklig, sindig, vennlig, høflig, anstendig og ydmyk.

En av Norges største og flotteste diktere i nyere tid, Arnulf Øverland (1889 – 1968) sa i et av sine mest kjente og anerkjente dikt (Du må ikke sove, het diktet) disse følgende betydningsfulle ord:

Du må ikke sitte trygt i ditt hjem

og si: Det er sørgelig, stakkars dem!

Du må ikke tåle så inderlig vel

den urett som ikke rammer deg selv!

*****

--11--

--- Dagboksnotater, Rune L. Hansen, N-5568 Vikebygd, Norge:

Dato: Tirsdag 11. april 2006:

For mitt vedkommende litt snekring og planting og slikt i dag, ilag med Stauda og Alfredo. Noen av de andre her har bragt ved til vedbua, ifra vedstablene våre ute. De fleste av oss har hatt en nokså rolig dag. Kanskje har flere av oss vært noe utrygge på riktigheten i Jens Tveit sitt glade budskap ifra Barneverntjenesten i kommunen? Balder for sitt vedkommende forsøker å avsondre seg noe og mere ifra familien ved å tenke at han for sitt vedkommende er trygg og selvstendig og nokså likegyldig i forhold til hele saken. Og sier at han for sitt vedkommende er mer enn 18 år og heller ikke har barn, - og at den der Barneverntjenesten derfor ikke har noe som helst med ham å gjøre egentlig. Splitt-og-hersk-verktøyet til hun ene og værste av damene ifra møtet i Vikedal, hun Berit Molbosæter, er sett med mine øyne tydelig nok et effektivt verktøy og brekkjern! Som det er lite å stille opp imot. Balder kan jo, i følge henne, ikke engang stå på sine egne ben – og kan ikke forsørge seg selv, og er uselvstendig – og risikerer å bli en utgiftspost for det offentlige og iøvrig litt av hvert, likesom sin øvrige familie hvis ikke Barneverntjenesten griper inn overfor familien! Og den videregående hjemmeundervisningen han får er vel ikke stort mer verdt enn den damen klart nok antydet!? Og den trivselen han har hjemme hos familien og i sitt hjemsted er vel bare det lille barnets dumhet og uselvstendige uforstand?! Er det kanskje ikke sant da, det som slike offentlige tjenester med så fine navn og titler, sier til en? Vil de kanskje hjelpe på noe slags sett og vis? Kanskje jeg og mamma bare tror for stygt om de? Kanskje det er noe vi har misforstått? Vi er bare mennesker vi også?

For å ta med noen flere eksempler her på hennes splitt-og-hersk-verktøy i aksjon, ifra møtet i Vikedal: (ekstern):

Efter å ha stilt Balder diverse spørsmål som antyder hvor uselvstendig og hjelpeløs og fattig han er, sier hun videre:

- Men du har ikkje no planar om det liksom? Snakke du med søskenå dine om dei har ... dei har ... ka dei tenke seg? For det e jo vanligt når .. når ein komme i ein viss

alder, asså eg har jo nesten voksne ungar sjøl, og dei ... både eg og dei va jo glad når di flytta, for då va det liksom ... kanskje på tide. Begynte å slita litt på kvarandre. Det e kje no sånn her då?

- Næh, svarer Balder.

Jeg gjorde meg mange tanker underveis når hun snakket med Balder. Også noen tanker om hvem som egentlig burde være bekymret! Og for hvem. For henne virket det som at det at foreldre og søsken for ungdom flest er Python nr. 1 – i stor grad også omvendt! – er noe naturlig og sunt, - fordi det er det vanlige og normale i samfunnsforholdene nærmest omkring oss nu. Hun nærmest skryter av at både hun og hennes enda ikke voksne barn var glade når de flyttet hjemmefra fordi de begynte å slite på hverandre!

Hun andre damen virket derefter en smule forundret over at vi bor i egne hus, ikke leier, - men at vi faktisk selv eier våre hus og vårt hjemsted. Det kan synes som hun (også flere ganger i samtalen i møtet) forsøkte å ”ro i land” hva Berit Molbosæter presterte av dumheter å si. For slik å hentyde til at Berit Molbosæter kanskje hadde sagt det hun sa fordi hun og barna bodde i så små hus. Men hun kanskje også visste noe som også jeg og Trude vet:

At når det er flere enn ca. 4 eller 5 barn i en familie i våre dagers samfunn, så er det omtrent komplett umulig i noen som helst norsk bank å få boliglån – uansett størrelsen på inntekter og formue! Begrunnet i at antallet barn er for stort! Også den statlige Husbanken samt Landbruksbanken sier det samme, - til tross for at Husbankens egne vedtekter sier at både store barnefamilier og økonomisk svakerestilte skal prioriteres! For utrolig til å kunne være sant? Det er dog sant. Vi har flere ganger sjekket det opp grundig, for flere år siden! Sist for ca. fire år siden. Jeg ville bare i forbifarten nevne det her. De færreste tror eller aner at det er eller kan være slik!

Derefter spør den samme damen, Ingeborg Nyland:

- Men så når dåke bor så mangen i ett hus, koss får dåke plass te alle? Så eg forsto, huset va lite, nå har ikkje eg vært der, så eg vett ikkje noke meir enn .. enn det står, men ... Koss får dåke plass te alle samen?

Både jeg og Balder gav uttrykk for at det ikke er noe problem å ha plass til hele familien. Vi både bor der og flyttet dit frivillig og i trivsel!

Jeg telefonerte Torstein Hatlevik på Tysnes i dag ved 12-tiden og snakket med ham. Jo da, de kommer som avtalt en av dagene og gledet seg. Han sa at Quarts-festivalen nettopp var gjennomført for i år og ble meget vellykket og med mere enn tusen mennesker, og han fortalte om vellykket opera og forskjellig slags sang og musikk og forelesninger og utstillinger der, osv. Godt å høre. Han er utrolig dyktig og talentfull og et uforglemmelig menneske for dem som har hatt samvær med ham i utfoldelse!

Ødegård spurte om noen av barna her har anledning til å hjelpe til på gartneriet en eller flere av dagene nu. Jeg sa at det trolig vel går bra og med glede, men at vi ikke vil ha eller trenger noe som helst betaling for det.

Lett regn utpå dagen og inn i kvelden i dag.

*****

-- 20070108-Følgebrev-fra-dr-Kleiven-RLH-kommentert.html

FØLGE-BREV DATERT 08.01. 2007 IFRA DR. TERJE KLEIVEN I SKJOLD I
VINDAFJORD KOMMUNE, Kommentert av Rune L. Hansen pr. 29.01. 2007:

I dette Følge-brevet til gjenstanden og "pasienten" Rune L. Hansen, er falske vitnesbyrd og uhyre løgner i yrende mangfold! Nokså bortimot absolutt ingenting som helst i dette brevet er sant! Ikke heller at jeg er eller har vært noen som helst "pasient"! Se iøvrig blandt annet mine Dagboksnotater (ekstern) for kanskje særlig 13. og 29.01. 2007. Og mine kommentarer i 18 punkter, setning for setning, til dette Følge-brev (ekstern). Tro ikke på noe som helst i dette brevet! Det forskrekket meg og min familie, og alle og enhver som kjenner oss, fullstendig! I dette brevet er det løgnaktighet av en så utrolig og frekk størrelse, mengde og dimensjon, at bortimot ingenting kan overgå det! Brevet er iøvrig omtrentlig i sin helhet "forfattet" eller instruert av de tre damene Iren K. Hebnes, Ingeborg Nyland og Berit Molbosæter, ifra den offentlige Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune. Kommunelege Terje Egil Kleiven ble av disse lurt eller truet til å videresende dette brevet!

Her-under er Følge-brevet ifra dr. Terje Kleiven datert mandag 08.01. 2007 i sin helhet kommentert av meg (Rune L. Hansen) setning for setning, i til-sammen 18 punkter. Nøyaktig slik det ble gjort i mine Dagboks-notater for mandag 29. januar 2007 (ekstern).

I disse mine Dagboks-notater for mandag 29.01. 2007 står alt her-under nøyaktig slik:

Her nu skal jeg noe kortfattet og noe hastig gi en noenlunde punktvis påvisning av de mest iøyenfallende løgnene, feilene og raritetene i dr. Kleivens følge-brev til Psykiatrisk avdeling ved sykehuset i Haugesund. Dette dr. Kleivens følge-brev er datert Skjold mandag 08.01. 2007, - brevet er iøvrig ikke hemmelighets-stemplet. Her skal jeg nu gjennomgå det i sin helhet. For å gjøre det hele mere oversiktlig og lett og greit å komme tilbake til, har jeg delt opp brevet i 18 enheter eller avsnitt. I disse 18 avsnittene eller enhetene imøtegår jeg til sammen løgnene og påstandene i hele følge-brevet, - så enhver og alle som gjennomgår dette, mine imøtegåelser, kan se hvorfor og at det er borimot absolutt ingenting som helst sant eller riktig i dr. Kleivens følge-brev! Min hensikt har bare vært på en ryddig måte å påvise dette. Min imøtegåelse er iøvrig på ingen som helst måte primært ment skrevet til eller for dr. Kleiven eller Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune, - men fortrinnsvis til og for verden iøvrig.

1:

Brevet åpner med en kortfattet diagnose på Rune L. Hansen: "P72 Schizofreni."

Er dette Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune sin diagnose, dr. Kleivens – eller hvem sin? Litt lenger ut i brevet står følgende formulering: Hansen "Lever av uføretrygd,

som sannsynlegvis er innvilga i 1979 pga diagnosen Schizofreni og betydeleg personlegheits-avvik.”

Når, og fra hvem kommer diagnosen ”betydelig personlighets-avvik”?

Jeg har nærsagt aldri noensinne vært i kontakt med psykiatere eller psykiatri, - bortsett fra en gang (eller var det to ganger?) for omkring 30 års tid siden. Da var jeg til et kort møte med en psykiater i Trondhjem. Siden har jeg personlig (eller min familie) overhode ikke hatt noe som helst med slikt noe å gjøre! Men har levd et fredelig og rolig liv med mange slags sunne og gode interesser og aktiviteter. Lykkelig og glad og i trivsel sammen med min ektefelle og våre naboer, nærmiljøer og sosiale omgivelser nært og fjernt i mere enn 20 år! Og med våre 9 barn sammen. Og også i forhold til byråkrati, myndigheter og lov og rett. Bortsett fra to ganger. Den ene gangen for omkring 15 års tid siden, - da vi nokså plutselig og forskrekkelig ble angrepet og trakassert av noen i kommune-administrasjonen i Skaun kommune i Sør-Trøndelag, hvor vi på den tiden bodde. I forbindelse med at vi saklig, høflig og enkelt gjorde kommune-administrasjonen der oppmerksom på at vi hadde gjort et valg om å ha hjemmeskole for vårt eldste barn, - og at den offentlige skolen derfor ikke var aktuell eller av interesse for oss. Vi skrev også saklig og enkelt hvorfor. Vi fikk et brev tilbake, hvor det stod at det å ha hjemmeskole eller hjemmeundervisning for sine barn er både ulovlig og umulig. Vi visste at det ikke var hverken ulovlig eller umulig, og skrev et brev til de om dette. Og det ble til flere brev, ifra begge sider. Samtidig som vi mere og mere ble utsatt for meget grov trakassering. Trist og leit nok gikk det hele i langdrag og vedvarte i flere år! Dette var den ene gangen. Den andre gangen vi har vært utsatt for alvorlig konflikt skjedde våren 2006, da vi vennligsinnet og troskyldig kom i et møte med Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune - mandag 13. mars 2006. Fordi de hadde mottatt en løgnaktig tåpelighet av en Bekymrings-melding datert 22.02. 2006 ifra Geir Harald Caspersen ifra Mattilsynet for Haugalandet. I dette møtet med Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune ble vår familie og vårt eldste barn krenket og trakassert på kryss og tvers, - og da særlig vår hjemmeskole og vår hjemmeundervisning! Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune sa mye løgnaktig, grovt krenkende og trakasserende og usaklig i dette møtet. Et møte som iøvrig i sin helhet er dokumentert i samtykke med begge parter - og som også videre i ettertid kan granskes. Det gikk kan hende ifra deres side prestisje i saken, - og de fortsatte trakasseringen, videre og videre. Og nu har det snart gått ett helt år! De tok til slutt blandt annet på noe slags vis kontakt med kommunelege dr. Kleiven i Skjold i Vindafjord kommune, - for å få ham til å tvangs-innlegge meg på Psykiatrisk avdeling ved sykehuset i Haugesund! Med politiets hjelp! Og med tanker om ”midlertidig å plassere barna” i fosterhjem eller annet sted!

Hva skal en vel si til slikt noe?! Galskap? Ja, - så absolutt!! Kriminell galskap av verste sort!

2:

Dr. Kleiven skriver dernest i sitt følge-brev:

”Fam / Sos: / Bur isolert saman med kone og 9 born. 2 eldste borna rømt heimanfrå. Borna går ikkje på skule, men får heimeundervisning av far ... Lite kontakt med naboar.”

Direkte løgn og lureri. Familien Hansen hverken bor isolert eller har liten kontakt med naboer og omgivelser! Vår familie og barna har tvert om stor og god kontakt med både nære og fjerne naboer og omgivelser. Til tross for at dr. Kleiven i begynnelsen av sitt brev omtrent 4 ganger sier det motsatte! At de to eldste barna noensinne har rømt hjemmenfra er også direkte løgn. At barna ikke går på skole er også direkte løgn. Vår hjemmeskole og hjemme-undervisning skjer under både lovlige og ansvarlige forhold, og i samarbeide med Vindafjord kommune-administrasjon.

Alt dette sagt ifra min side er opplysninger som klart og tydelig også kan verifiseres av mine Dagboksnotater for 2006 og frem til i dag! Også av de av mine Dagboksnotater som Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune har hatt tilgang til. Og eventuelt også med mange andre bevitnelser.

3:

Videre skriver dr. Kleiven:

”Tidl. sykd.: / Barnevern-tenesta i Vindafjord kommune v/ Ingeborg Nyland spør om pasienten har fastlege her. Det har han ikkje, men han har tydelegvis ikkje fastlege i det heile. Nyland opplyser vidare at dei arbeider med ei sak i Vikebygd, der Hansen er familiefar til 7.

Hansen bur isolert i Vikebygd på eit småbruk med kona og borna. Lever av uføretrygd, som sannsynlegvis er innvilga i 1979 pga diagnosen Schizofreni og betydeleg personlegheitsavvik.

Familien lever isolert frå omverda.”

Her i sitt brev introduserer dr. Kleiven benevnelsen ”pasienten” om Rune L. Hansen. Men hvem sin ”pasient” er vel Rune L. Hansen? Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune sin pasient?! Har vel noen som helst andre ytret ønske om at Rune L. Hansen er noen sin pasient, eller har noen lege? Bortsett eventuelt ifra dr. Kleiven?! Ingen som helst andre!

4:

Videre skriver dr. Kleiven:

”Borna har ikkje gått eller går ikkje på skule, men eit par av dei går på musikkskulen.”

Barna våre her hjemme har alltid vært i hjemmeskole. Dette er endatil en skole som i kvalitet, både pedagogisk, fagmessig og sosialt – og på andre måter, langt overgår de offentlige skoler!

Det er heller ikke slik at bare ”et par av de går på musikk-skole”. De har alle en meget allsidig og god musikk-skole. Til sammen 6 av våre barn har vært med i de kommunale musikk-skoler. Flere av de i mange år. For tiden 4 av de. De 4 eldste av de spiller godt og tildels meget godt omtrent 3 forskjellige instrumenter hver. I tillegg er Gudmund med i korpset i Vikebygd, - likesom Idun var det både i Vikebygd og i Høylandet kommune hvor vi tidligere bodde. Og alle våre barn er i tillegg aktive i både sang og dans, og forskjellig annet i tilknytning til dette og slikt.

5:

Dr. Kleiven skriver videre:

”Det går vidare fram at Hansen har store religiøse førestelningar. Han planlegg å lage Edens hage i Vikebygd. Oppteken av urter osv, og det meste av pengane går med til dette.

Dei 2 eldste borna (18 og 20 år) har rømt heimefrå, og far nektar mor kontakt med dette, fordi dei har brote bodet om å heidre far og mor. Mor har i jula rømt heimanfrå og vore hjå ei venninne for å kunne ha kontakt med dei to eldste.

Far har elles førestelningar om at barneverntenesta har sett fyr på den store brannen i Vikebygd i sommar for å ramme han. Han har ei oppfatning av at alt offentleg er vondt og farleg.”

Det går vidare frem at Hansen har store religiøse forestillinger?

Hva er det det her siktes til? At ”han planlegg å lage Edens hage i Vikebygd”?

Jeg planlegger ikke å lage Edens hage i Vikebygd! Hvem er det som påstår slikt noe tull og tøys?! Her hjemme har vi iøvrig siden begynnelsen vært i ferd med å bygge opp et slags arboretum, plante-formidling og eventyr-skog. Samtidig som jeg også siden begynnelsen har vært med i styret for Haugalandet Arboretets venner, - som er underveis med å bygge opp et stort anlagt offentlig arboretum i Djupadalen i Haugesund.

Hva er det mine ”store religiøse forestillinger” går ut på?! Og hvem er det som påstår slikt, - og med holdepunkt i hva?!

At jeg og min familie er nokså meget opptatt av planter, vekster, jord og hagebruk er sikkert nok. Likesom vi også er opptatt med meget forskjellig annet. Det er vel et

sunnhets-tegn dette? Eller hva?! Jeg og min familie har faktisk iøvrig veldig mange slags forskjellige interesser og ting vi holder på med!

Dr. Kleiven skriver: ”og det meste av pengene går med til dette. Urter, osv.”

Dette er heller ikke sant. Heller ikke hva som trolig er ment å antyde eller indikere med en slik påstand. Jeg og min familie har ingen som helst økonomiske problemer eller bekymringer. Vi betaler våre regninger til punkt og prikke. Vi har alltid godt med mat, klær og til livets opphold og nødvendigheter. Og har ikke det minste – på mange år - hatt behov for hjelp ifra Sosialkontor eller annet slikt noe.

Dr. Kleiven skriver videre at de to eldste barna har rømt hjemmenfra – og at far nekter mor kontakt med disse (”fordi dei har brute bodet om å heidre far og mor”).

De to eldste av våre barn, og ingen av de andre heller, har noensinne rømt hjemmenfra! De to eldste av våre barn flyttet sommeren 2006 hjemmenfra. Far har aldri nektet mor kontakt med disse. Den eldste av våre barn (20 år) flyttet hjemmenfra i 2006 etter ønske ifra sin far, og i enighet med sin far. Dette var fars ønske fordi han etter et møte med Barnevern-tjenesten i mars 2006, hvor han og vår familie ble grovt trakassert, ble til stor uro og bekymring hjemme. Far tok da for å verne husfreden, etter mye tålmodighet, beslutningen om å forsøke å komme til enighet med ham om dette. Mor mente beslutningen ble tatt for fort og at enda noe kanskje kunne gjøres for å komme til fred og fordragelighet. Dette gikk far ikke med på. Vårt eldste barn mistet etter møtet med Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune tydelig både tillit til sine foreldre, og sin trivsel og trygghet. Hvilket iøvrig tydelig nok også var hensikten med Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune sin meget kompakte og grove trakassering.

Det står videre at mor rømte hjemmenfra i julen og var hos en venninne for å kunne ha kontakt med disse. Dette er heller ikke sant.

Mor rømte med tre av barna hjemmenfra før julen, i fortvilelse for å true og tvinge far til å akseptere at de to eldste barna (som var flyttet hjemmenfra) kunne få ha kontakt med sine søsken og resten av familien. Hvilket far ikke kunne akseptere på grunn av den dårlige innflytelse særlig eldste fraflyttede barnet tydelig hadde på sine søsken og på familiens trivsel, fred og ro.

Mor ble panisk i sin flukt og i sine trusler og i sin gjerning, og kom fort under dårlig innflytelse ifra andre som forledet henne ytterligere. Tilfeldigvis også damene i Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune! Som straks forsøkte å forlede henne ytterligere og mere!

Hvordan alt dette skjedde og begivenhetenes gang har vi iøvrig nokså grundig beskrevet i mine Dagboksnotater. Disse kan jeg om ønskelig fremlegge for hvem som helst.

Jeg måtte etter hvert gi etter for Trudes trusler og krav, for ikke å gjøre vondt verre. Jeg og min kone Trude kom til enighet – og hele familien ble oppriktig og inderlig glad og fornøyd. Særlig for at det ikke gikk så forskrekkelig ille som det fort kunne ha gått, - og som visse andre ville at det skulle gå!

Dr. Kleivens påstand om at mor var til en venninne i julen for å kunne ha kontakt med de to eldste barna, er altså også løgnaktig.

Likeså er hans påstand om at "far har forestillinger om at Barnevern-tjenesten har satt fyr på den store brannen i Vikebygd i sommer" – også løgnaktig.

Likeså er dr. Kleivens påstand om at jeg "har en oppfatning av at alt offentlig er vondt og farlig" – mildt sagt meget løgnaktig!

Alle disse løgnaktige påstander er endatil også fullstendig motstridende med hva som fremgår av mine Dagboksnotater!

6:

Videre skriver dr. Kleiven, at:

"Iflg barneverntenesta greier ikkje mor å beskytte borna frå fars verden. Der skal vere mange brev som far har skrive som stadfestar dette. Sonen Balder på 18 fekk mobiltelefon av BV-tenesta, og var skeptisk til å ta imot fordi han trudde at telefonen var avlytta."

I følge "barnevern-tjenesten greier ikke mor å beskytte barna fra fars verden"? Setningen og påstanden ville ha vært liksom løgnaktig og usann om det i steden hadde stått: - greier ikke far å beskytte barna fra mors verden"!

Men for den som tenker splittelse og krangel, og som er vant med slikt noe, - er vel det viktigste, ynkelig nok, å iallfall tilsynelatende å gi den ene av de stridende parter medhold og støtte!

"Greier ikke mor å beskytte barna fra fars verden." Underforstått: - ifra galskapens, feilenes og uansvarlighetens verden! Det skal være mange brev som far har skrevet som stadfester dette, - sier de. Men hvor er så et eneste slikt brev?! Hverken far eller mor har noensinne skrevet et eneste brev som skulle kunne tilsi noe som helst slikt! Hvor har så dr. Kleiven og Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune slikt noe ifra? Ifra løgnens verden, rett og slett. Likesom alt det andre!

Det står at sønnen Balder fikk mobil-telefon av Barnevern-tjenesten. (Vel for å oppmuntre og belønne ham videre – for den vei de ønsket at han skulle gå, bort vekk ifra sin familie!?) Og at han "var skeptisk til å ta imot den, fordi han trodde at den var avlyttet." Så dum er bare ikke Balder når det gjelder slike ting, tenkte jeg da jeg leste dette. Og hans mor, Trude, spurte Balder om det er sant. Og Balder, sier hun, sa at det ikke er sant. At det er bare tull og tøys. (Får de vite at han sier det så blir de kan hende sint på ham!?)

7:

Videre skriver dr. Kleiven:

”Situasjonen i dag er at mor sannsynlegvis er gravid på ny, skal verke apatisk og har gjeve opp på mange måtar. I alle fall i høve til fars verden. Ho får ikkje ringe ut når ektemannen er heime, men ho gjer det når han er ute og handlar mat (som er einaste gongene han er ute).”

Trude er faktisk absolutt ikke gravid på ny. Hun hverken er eller har noensinne vært apatisk av seg heller. Så langt derifra!

Hun ”skal virke apatisk og har gitt opp på mange måter. I alle fall i høve til fars verden.” Ingen som kjenner Trude og oss kan den minste smule få noe slikt til å stemme med de faktiske forhold!

Hun får ikke ringe ut når ektemannen er hjemme! Hvorfra tar Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune slike ville og løgnaktige påstander ifra?! Ifra sin egen erfarings verden? Eller hvorfra?

Så sier de på toppen av det hele at hun likevel telefoner når jeg er ute for å handle mat! Hvor er forstanden og meningen i det hele?!

Og at jeg kun er ute når jeg er ute for å handle mat!

For ordens skyld: Både jeg og Trude – og ungene – sier at alt det der er fullstendig løgn og tull og tøys!

Var det ikke en ide om Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune leste en smule hva som fremgår av mine Dagboksnotater for år 2006?!

Eller tenkte de at ingen noensinne kom til å lese disse?!

Fordi de jo ikke ønsker at noen noensinne skal komme til å lese de! Og har beregnet med all sin innsats at så ikke skal komme til å skje!

8:

Dr. Kleiven skriver videre, at:

”BV-tenesta har sendt ein del dokumentasjon til privatprakt psykiater Kirsten Vestly i Stavanger for på generelt grunnlag få ei medisinsk vurdering av fars påverknad av born i oppvekst.

Eg skjønner det slit at BV-tenesta over tid har sett på forholda, og er innstilte på om midlertidig plassere borna på annan stad. I tillegg meiner BV-tenesta at far treng medisinsk hjelp.”

Advokat Sverre Kvilhaug har skriftlig sagt noe om og vedrørende Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune sin oversendelse av en viss dokumentasjon til privat-praktiserende psykiater Kirsten Vestly i Stavanger. Jeg henviser her nu til disse hans ord. Og til mine egne så langt i disse mine øvrige Dagboksnotater.

Er det at Balder og Idun (de to eldste barna, nu 20 og 18 år) er uheldig påvirket i sin oppvekst av sin far de forsøker å antyde eller å si?! Eller noen av de andre barna?!

Dr. Kleiven skjønner det videre slik at Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune ”over tid har sett på forholdene”. Hvilke forhold er det de over tid eller i det heletatt har sett på?! En kan jo ta til å undre, - og å spørre!?

At Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune imidlertid er innstilt på å omplassere våre barn, undrer ikke meg! Det er jo nettopp slike og lignende trusler de opererer med! I ly av hemmelighets-stempling (for å verne privatlivets fred og ro!), og haste-vedtak!

I tillegg, sier han, mener Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune ”at far trenger medisinsk hjelp”. For at han og hans kone kjenner seg trakassert og forfulgt av Barneverns-tjenesten i Vindafjord kommune?! Og derfor jo må være Paranoide og Schizofrene!? Eller for hva? Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune er vel godt sakkyndige innen psykiatri og medisin, - liksom vel som innen alt annet de uttaler seg om?! De kan vel sagtens råde og veilede både dr. Kleiven og flere til! Det er jo det de har gjort også!

9:

”Uansett må pasienten framstillast for lege før eventuell akuttinnleggelse.

Avtaler førebels 8.1. som tidspunkt for vurdering.

BV-tenesta får tilbod om vurdering både i dag, 3.1. og 8.1. d.”

Her bruker dr. Kleiven igjen betegnelsen ”pasienten” om meg. Til tross for at jeg enda hverken har blitt hans eller noen sin pasient, - og heller ikke har gått i noen som helst tanker om å bli det!

Dette avsnittet i dr. Kleivens følge-brev er iøvrig også av en annen spesiell grunn forunderlig. Nemlig når han skriver om to eller vel tre forskjellige datoer, - hvorav bare den siste ikke er datert før dette hans følge-brev!

Hvilken betydning skal en legge i dette? At deler av dette hans følgebrev er datert 03.01. 2007, eller enda tidligere?

Videre:

Var Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune sin hele hensikt med å kontakte allmennpraktiserende kommune-lege dr. Kleiven, - å overtale eller å lure dr. Kleiven til en på forhånd planlagt akutt tvangs-innleggelse og medisinerer av meg ved Psykiatrisk avdeling ved sykehuset i Haugesund?! For å rydde meg av veien, - mens de forsøkte å lure Trude og ungene hen til Foreldre og barn-senteret i Haugesund for utredning og observasjon, - for derifra og imens å omplassere barna til fosterhjem eller noe annet sted?

Var Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune sin planlagte hensikt å få politiet til med tvang å bringe meg hen til kommunelege dr. Kleiven, - for så med dr. Kleivens avtalte hjelp med tvang å oversende meg for akutt tvangs-innleggelse ved Psykiatrisk avdeling?

Plutselig, som lyn ifra klar himmel – en bestemt planlagt dag?!

10:

Videre står det i dr. Kleiven brev:

”Telefon

Snakker med psyk avd ved Roaldstveit; det er på det rene at ein lege kan begjære han framstilt til lege.

Diskuterer problemstillinga med sosialsjefen.

Underteikna kan som lege begjære han framstilt. Sosialsjefen ynskjer at lege er med ut i teamet.”

Her fremgår at dr. Kleiven har gjort en telefon-henvendelse til Psykiatrisk avdeling ved Roaldstveit. Og at han der har fått beskjed om at han som lege kan begjære Rune L. Hansen framstilt til lege.

I dette ligger vel at dr. Kleiven som lege plutselig og brått kan få politiet til med tvang å hente meg til seg, - for derefter eventuelt direkte å få de til å bringe meg videre hen til Psykiatrisk avdeling ved sykehuset i Haugesund? Eller hva?

Dr. Kleiven gjør en bestemt telefon-henvendelse for å forsikre seg om at han som lege har lov og rett til å gjøre så?

Derefter diskuterer dr. Kleiven problem-stillingen med sosialsjefen i Vindafjord kommune. De drøfter å sende et kommunalt team ut sammen med politiet, - eller dette er

vel helst planlagt på forhånd. Sosialsjefen, - som i dr. Kleivens brev vel ikke står navngitt? - sosialsjefen sier han (eller hun?) ønsker at en lege er med ut i teamet, i følge dr. Kleiven.

Derefter gikk det slik:

Tre politimenn kom plutselig omkring klokken 14 mandag 08.01. 2007 og tok Rune L. Hansen med tvang hen til dr. Kleivens kontor i Skjold. Rune fikk ikke ta med seg jakke eller noen ting som helst. Straks etterpå kom det omtalte teamet inn på banen. Vårt hjemsted ble beleiret i omkring 6 timer, - fra klokken omkring 14 til omkring klokken 20 på kvelden! Det var minst 6 eller 7 biler fra det offentlige utenfor her hjemme, har vi fått høre! Politi-folk, folk ifra Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune – og kanskje andre? Etter hvert også dr. Kleiven.

Naboer og andre som kom på besøk eller for å finne ut av hva som skjedde, fikk av politiet beskjed om å holde seg unna – hele denne dagen og kvelden. Naboer og bygdefolk telefonerte Trude for å høre hva som var skjedd, - om kanskje noen hadde drept noen, - eller hva? For å få vite mere om hvilken ugjerning som var begått!

Trude var nokså snar med å få kontakt med en advokat i telefonen. Advokat Sverre Kvilhaug. Og advokat Sverre Kvilhaug fikk snakke med en av politi-folkene i telefonen.

Damene ifra Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune forsøkte å lure Trude til å bli med de til Foreldre og barn-senteret i Haugesund. At det var dithen de ønsket å bringe de – og hvorfor – fikk Trude og jeg først senere greie på. Men sa, sier Trude, til henne, at det var best hun og ungene ble med – ble med dem nu – for at de hadde ordnet med en plass til oss.

11:

Videre skriver dr. Kleiven, at:

”Far skal ha forklart dei andre borna at eldste broren er Satan, og at eldste søstera er død.

Borna er i stor grad av lojalitetskrise oppi dette.

Far skal og ha gjeve uttrykk for at han må ofre borna for alt det onde i verda.

Sosialsjefen supplerer opplysningar kring sjukehist med at han i 16 års alder (ca. 1971) hadde fleire dommar for alvorleg vinningskriminalitet, og hadde sannsynlegvis personlegheits-avvik i den alderen. /

Borna har alderen f. 91, 93, 97, 99, 01, 03, 06, i tillegg til dei som er flytta ut f. 89 og 87.”

De to første setningene i dette avsnittet ifra dr. Kleiven er kanskje de værste og ekleste og dummeste løgnene! Tatt ifra hvor?!

Det er mangt og meget som kan mot-bevise disse der forrykende løgnene. Deriblandt grundig og fyldig også mine Dagboksnotater ifra hele saken begynnelse og frem til nu!

Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune hadde nok ikke regnet med at jeg grundig og godt og med svært så mange troverdige vitner kan mot-bevise disse galskapens påstander! Jeg har underveis i alt det som ifra begynnelsen har skjedd, dog enda både munn og mæle. Og det er det enda mange flere enn meg som også har!

Ikke engang alderen til barna stemmer. For bare å ha nevnt det også.

Den 3. setningen og påstanden er også fullstendig løgnaktig, - men lar seg likevel på forskrudd sett og vis forstå på følgende vis:

Hvis Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune tenker eller tror at jeg og min kone ikke vil legge oss langflate for deres trusler, - til tross for deres alvorlige mulige trusler – så kan de vel ha oppfattet det slik. Om enn jeg og min kone ikke har oppfattet det slik! Og enda heller ikke oppfatter det slik! Dog har vi jo underveis vært klar over risikoen og faren ved å påpeke Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune sin kriminelle adferd! Hvilket også tydelig fremgår av mine Dagboksnotater. Ofre barna for alt det onde i verden!? Barnevern-tjenesten er ikke engang på langt nær alt det onde i verden!

Videre: "Sosialsjefen supplerer opplysningar kring sjukehist med at han i 16 års alder (ca. 1971) hadde fleire dommar for alvorleg vinningskriminalitet, og hadde sannsynlegvis personlegheits-avvik i den alderen." Er det sosialsjefen som her forteller om seg selv, - eller hva?! Det han her forteller om ligger nesten 40 år tilbake i tid! Jeg var oppmøt 16 år den gangen, - og oppførte meg antageligvis etter alderen i den tid som ikke uvanlig var den gangen i Trondhjem, etter den opplæringen og skoleringen jeg fikk i nærmiljøet og i den offentlige skolen! Jeg husker at jeg i min tidlige ungdom gjorde gale ting, og at jeg dypt har angret – men husker nu knapt hva det dreide seg om. Minn meg bedre og mere gjenkjennelig på det, så skal jeg nok stå inne for hva jeg gjorde! Sosialsjefen i Vindafjord kommune synes bemerkelsesverdig nok i så henseende som å være bedre orientert enn meg! At han (eller hun?) også synes som å tro at jeg "sannsynligvis hadde personlighets-avvik i den alderen" – vel, så er dette problemet sannsynligvis alvorligere og mere utbredt i hans familie og i de fleste familier, enn i vår familie!

12:

Aktuelt:

Konsultasjon

Underteikna er kontakta av Barnevernet i Vindafjord med spørsmål om bistand for denne

pasienten.

Barnevernet kjem med opplysningar som gjev sterk mistanke om at pasienten har psykiatrisk sjukdom av slik art at han treng medisinsk behandling. /

Idet ein viser til Lov om psykisk Helsevern meiner underteikna at opplysningane er av ein slik art at eg finn det turvande at politiet transporterer pasienten til legeundersøking. Eg har difor bede Vindafjord Lensmannskontor om bistand i saka. /

Eg ber med dette om at pasienten vert transportert til Skjold Legekontor for legeundersøking. /

Brev ang. pasient til Vindafjord Lensmannskontor: Begjæring om framstilling til legeundersøking.”

Her betegner dr. Kleiven og Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune meg igjen og på forskudd som ”pasienten”!

Jeg ville kanskje selv også ha undret om den omtalte ”pasienten” har ”psykiatrisk sykdom av en slik art at han trenger medisinsk behandling”, - om bare litt av det som blir sagt om denne ”pasienten” var sant!!

Videre: Dr. Kleiven og Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune bør etter mitt syn på saken selv få stå til ansvar for disse sine avgjørelser og handlinger!

13:

Videre skriver dr. Kleiven i sitt følge-brev:

”Eg går i dag gjennom ein del av dokumentasjonen Barneverntenesta har tilgang til. Der er opplysningar frå Skaun BV om påstandar om psykisk og fysisk vold mot kone og barn (1995). Pasienten skal i desse tider ha stukke av, søkt dekning i Trondheim på ukjend adresse. (Flykta frå BV?) Mykje handla den gongen om konflikt med Kommunen om skulegongen for eldste sonen. Skal til slutt ha flytta kona og borna på hemmeleg stad ein periode dette året.

Dyrevernsak i 1995, der obduserte dyr skal ha vist sikre teikn på underernæring og mishandling som dødsårsak. I tillegg div. bekymringar frå helsetenesta i tidl bukommune om at der låg slakteriavfall og grisekadaver kring husa.

Under BV sine undersøkingar i Sveio 1998:

Har holdt seg i skjul i periodar mellom 1995 og 1998 før familien havna i Sveio.

Sveio BV konkluderte med at dette var ein ”harmonisk” familie.

Busett i Ølen Kommune frå 2002. (Idag Vindafjord Kommune.)”

Dr. Kleiven og Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune henviser i dette avsnitt til forhold og makabre løgner og trakassering som vi den gangen i Skaun kommune ble utsatt for, - og som ligner nokså mye på den trakasseringen vi nu siden mars 2006 er blitt utsatt for ifra Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune!

Dengang var vi blandt annet dyre-mishandlere, - og jeg også da kone-mishandler! De uhemmet ville påstandene var mange, og sterk kost. Den gangen – som nu.

Iveren efter å finne negative ting om den det gjelder kan anta de utroligste hysteriske dimenesjoner! Hvor enhver mistanke eller påstand i forhold til den det gjelder på meget kort tid kan blåses opp fra ingenting til alt! Eller vries til alt mulig slags rart og forunderlig!

Min erfaring er at ofte gjør en klokt i å forholde seg bare tilbaketrukket, sindig og saklig i forhold til slikt noe når det skjer, - sette seg ned med sine nære og kjære og bare kose seg med de vante ting. Samtidig som en i denne roen iakttar og forsøker å se videre farer og risikoer, og hva som vil kunne komme til å skje. For farer og risikoer er det faktisk så absolutt i slike tilfeller! Blandt annet fordi mange mennesker fort og lett tenker, - at det er ingen røyk uten ild. At noe som helst må det da vel være i påstandene og mistankene! Og derved forsterkes fort hysteriet, og det går enda mere galskap og ugjerninger i saken!

Men det er også en viss trøst og beroligelse i at motparten er den aktive og gjørende part, som samtidig tydeliggjør sine ord og gjerninger – og sånn sett dokumenterer og avslører seg selv desto tydeligere!

Noe av det viktigste en selv som uskyldig offer ytterligere kan gjøre i en slik fortvilet og skremmende situasjon, er fredelig og rolig best mulig å dokumentere og få allehånde bevitnet sin uskyld, passivitet (sindighet, tao), trivsel og situasjonens faktiske forhold! Og også dens sødmefulle fortid og fremtid, - og ens godtvillende, ærlige og kjærlige vesen. Hvilket kan være vanskelig og krevende nok, - kanskje nettopp i en slik situasjon og under slike forhold! Også ikke minst fordi mange fort og lett vil trekke seg unna en, - og en kan bli langt mere alene enn en regnet med eller enn ønskelig var! (Hvilket jo også nettopp er noe av motpartens mere eller mindre bevisste eller underbevisste hensikt og taktikk!)

Sånn sett kan en blandt annet forhåpentligvis oppnå den hensikt at motparten efter hvert skremmer seg selv!

Viktig er vel uansett til enhver tid å forholde seg uskyldig, kjær, hensynsfull, mild, saklig og ærlig!

Med hovmod, løgn og falskhet tilbereder man sitt eget fall!

Sakens dokumenter og mine dagboksnotater dengang vedrørende alt dette, ble for mange

år siden lagt ut på Internettet – og ligger der fortsatt, - for enhver som er interessert i å forstå mere av den saken dengang i Skaun kommune i Sør-Trøndelag!

Det er ikke meg eller oss imot!

14:

”Vindafjord Trygdekontor stadfester i skriv dagsett 20.7. 2006 at pasienten fekk uføretrygd i 1979 med diagnosen Betydeleg personlegheitsavvik og Schizofreni.”

Dr. Kleiven henviser i dette til dokumentasjon som jeg for min del ikke er bekjent med eller har sett. For nær 30 år siden. Men det er ikke meg imot at alt slikt noe eventuelt også kommer frem på bordet, - også for offentligheten.

Dette er imidlertid også et forhold som jeg i samtalen med dr. Kleiven snakket om og gjorde rede for, - og som det ble gjort lyd-opptak av. Dette lyd-opptaket er ifra min side også ment offentlig-gjort.

I denne dr. Kleivens setning kan mangt og meget ligge skjult, - og ikke være som det tilsynelatende ser ut til. For eksempel:

Hva kan ligge i et begrep som ”betydelige personlighets-avik”? Og hva er ment lagt i det? Og iøvrig: i fra hvem sin side?

Og: Har dr. Kleiven denne setnings innhold ifra Trygdekontoret i Vindafjord (og hvorfra de igjen?), - eller har han setningens innhold ifra Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune? For ordens skyld: Sistnevnte har tidligere i denne saken en hel rekke mange ganger løyet grovt, vilt og uhemmet! Eller har Trygdekontoret i Vindafjord kommune det ifra Trygde-kontoret i Skaun kommune? Som igjen eventuelt har det fra hvor?

Og her nu sist, men ikke minst: Hvor er original-dokumentet det implisitt er referanse til?

Moral: Ikke alltid er alt som det tilsynelatende kan se ut til!

Og endatil: Det er mange av oss – av oss mennesker – som kan utlevere diagnoser! Noen av oss mere eller mindre treffende enn andre!

15:

”Barnevernet har med kopiar av dagboknotat som Hansen skal ha sendt til BV, samt kopi av ein del korrespondanse mellom BV-tenesta og Rune Hansen. Gjennomgåande kaotisk innhald, stort sett med innskutte bisetningar og omnipotente utfall mot BV-tenesta. Vanskeleg å skjøne kva pasienten eigentleg meiner i sine 3 – 6 sidars lange, tettskrevne

brev.”

Dette skriver altså dr. Kleiven, - som dermed vel sier meget om seg selv!?

Og som enda en gang omtaler meg som ”pasienten”!

For min del har jeg vært iherdig og flidig forfatter i mere enn 35 år, - og har stolt (forhåpentligvis mere og mere uten hovmod og ærgjerrighet) gledet meg over min fremgang i så måte, og i og av min bedre og bedre beherskelse av skrivekunsten. Hvilket jeg også har mottatt mye ros og respekt for. Jeg noterer meg i bevisstheten nu at det er noe helt annet jeg mottar ifra dr. Kleiven. At hans reaksjon på noe av mitt forfatterskap er totalt annerledes enn forventet og enn jeg har vært vant med. Dette bør jeg og må jeg ydmykt og tålmodig forsøke å trekke lærdom ut av, - og erfaring. Forhåpentligvis uten å trekke forhastede slutninger.

Omnipotente, - betyr så vidt jeg vet allmektige, - og er et latinsk uttrykk.

Jeg kan iøvrig også i oppriktighet i denne sammenhengen tilføye enda et saksforhold. Nemlig følgende:

Jeg har i årenes løp skrevet mye som jeg er stolt av og som jeg har mottatt mye ros og respekt for. En del av det jeg har skrevet anser jeg selv som ganske så mesterlig, og er jeg ekstra stolt av. Hele saks-dokumentasjonen i det som jeg og min familie ble utsatt for og involvert i fra Mattilsynets og Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune sin side ifra foråret 2006, ble etter hvert ifra min side ment og tenkt som et bok-manuskript og film-manuskript – ifra virkelighetens forunderlige verden! Med brevene ifra begge sider, dagboks-notatene, lyd-opptakene og det hele alt, integrert i en fremadskridende helhet. Jeg så etter hvert tydeligere og tydeligere i all beskjedenhet, at dette i fra min side var i ferd med å bli et mesterverk i litterær henseende. (Jeg sier: i all beskjedenhet, - for jeg er hverken ute etter smiger, penger, ære eller karriere.) Og en dyd og dåd av nødvendighet. Denne boken ifra min side, - som jeg har kalt Menneskevern Vindafjord kommune, blir sett ifra min side og inderlighet et storslaget mesterverk som jeg og min familie i gave gir til verden og mine og våre medmennesker!

Dr. Kleiven er i sitt følge-brev blandt de aller første som skriftlig uttaler seg om bruddstykker av denne boken. Dette er også interessant, - og inngår i boken, og i bokens handling.

Jeg kan jo iøvrig også omtale dr. Kleiven som ”pasienten”! Hva vil han vel synes om det?

16:

”BV har og kopiert ein del korrespondanse mellom Rune Hansen og Mattilsynet på Haugalandet. Gjennomgåande religiøse førestelningar og omnipotente førestelningar om

dyrehold, dyreevolusjon, osv. Vanskeleg å fatte poenget i mange av breva. Mattilsynet skal ha oppfatta pasienten å oppføre seg som om han var ”heva over gjeldande reglar og normer i samfunnet.””

Her bruker dr. Kleiven enda en gang betegnelsen ”pasienten” om meg! Det var ”pasienten” som hadde en kort brev-korrespondanse med Mattilsynet foråret 2006, - og som iøvrig av Mattilsynet ble tatt til etterretning og fikk medhold.

Dr. Kleivens uttalelser om denne brev-korrespondansen er iøvrig løgnaktig, rett og slett.

Det er i det heletatt her dr. Kleivens fremstilling av saken! Den er løgnaktig og ondsinnet, - og et falskt vitnesbyrd om meg og min familie og det faktiske forhold.

Til det tror jeg nok dr. Kleiven rett og slett bare bør komme med en unnskyldning og anger, og vel ingenting annet?

17:

”Eg har ein lengre samtale med han i kveld. Han gjer greit greie for seg, og går gjennom historia si i korte trekk. Under samtalen sit han heile vegen lett forover, myser og må konsentrere seg sterkt under samtalen. /

Han tek opp heile samtalen på MP3-spelar .....

Ja, - det ble gjort lyd-opptak av hele vår samtale, og den sammenhengen den inngår i.

Dr. Kleiven vet derfor også at det sånn sett kanskje svarer seg dårlig å lyge om eller å forvrengre innholdet i samtalen!

Under min samtale med dr. Kleiven (som er på lyd-opptaket), ble det imot slutten ifra hans side sagt at han ville oversende Psykiatrisk avdeling ved sykehuset i Haugesund en rapport i form av et følge-brev om sin samtale med meg. Jeg gjenfinder i dette hans følge-brev absolutt ingenting som helst av hans samtale med meg! Men bare ensrettede løgner og falske påstander ifra Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune og dr. Kleiven!

Hvorhen er vel i dette hans følge-brev og rapport noen som helst referanser til hans samtale med meg?!

Kun i dette hans lille avsnitt! Kun i disse hans følgende ord: ”Han gjer greit greie for seg, og går gjennom historia si i korte trekk. Under samtalen sit han heile vegen lett forover, myser og må konsentrere seg sterkt under samtalen.”

Uten å si noe som helst om hva som ble sagt eller omtalt i samtalen! Ikke det fnugg!

18:

Derefter konkluderer og avslutter dr. Kleiven sitt følge-brev med følgende ord:

”Ut frå ei heilheitsvurdering vel eg å legge han inn etter § 3 – 6 i Lov om psykisk Helsevern.”

En tvangs-innleggelse. En innesperring og frihetsberøvelse.

Og en krenkelse av privatlivets fred og ro. Utført egentlig av hvem?!

Når det gjelder denne hans konklusjon og avslutning på følge-brevet, så vil jeg blandt annet referere til samtalen i møtet hans med meg. Som det jo ble gjort lyd-opptak av. (Lyd-opptaket av denne samtalen, og andre ting som har skjedd underveis, håper jeg etter hvert fremetter av noen kan innskrives i digitalt fritt redigerbart format for utskrift.)

Da dr. Kleiven etter sin samtale med og innesperring av meg dukket opp her hjemme, forteller Trude at han banket på døren her og stod der i lag med to politi-menn. Han sa goddag, at han var dr. Kleiven. Trude kikket etter om hun så meg. Han sa det samme en gang til og rakte frem hånden. Trude hilste nølende på ham og sa sitt navn: at hun er Trude Hansen, og at det vet han vel, - og at han må si det han skal si. Han sa at han hadde sendt meg til Psykiatrisk avdeling i Haugesund, og at jeg måtte være der i 10 dager til observasjon. Trude sa: - Men så du ikke at han var frisk da, mannen min?! Dr. Kleiven sa kanskje omtrentlig: - Jeg var litt i tvil om det, - derfor har jeg sendt ham dit. Selv er jeg ikke psykiater.

Trude sier at han også spurte henne om hun trenger noe psykiatrisk hjelp! Trude sa: - Nei, jeg har naboer jeg.

Stort mere ble ikke sagt, og Trude lukket igjen døren.

Hva mere jeg her nu i denne omgangen skal si til denne hans konklusjon og avgjørelse?

Jeg vet enda ikke.

Barnevern-tjenesten og dr. Kleiven, - regnet ikke med å noensinne måtte stå til rette for sine ord og påstander i dr. Kleivens følge-brev! De tok det for gitt at de med dette sitt brev og sin ugjerning fikk ryddet familien Hansen unna veien for lang tid fremover!

Og da endatil påført familien Hansen både galskapens, uansvarlighetens og usaklighetens stempel!

Fortreffelig og nødvendig, sett ifra deres synsvinkel! Og hvorfor? Og hvordan? Og metodene? Og berettigelsen? Og lov og rett?

Jeg bare spør litt til å begynne med, og underveis!

Samarbeids-linjene innenfor korrupsjonens verden er det absolutt interessant å kunne se og å avsløre! Både de entydige og tydelige, og de mindre tydelige og mere diffuse. Men det er absolutt mange slags stor fare forbundet med å påvise slikt noe, - om en ikke er mange nok, forsiktig nok og mostandsdyktig nok!

-- 20070108-fra-adv-Sverre-Kvilhaug-til-BVT-i-Vindafjord-k.html

BREV-KOPI / Avskrift, RLH pr. 14.01. 2007.

Fra:

Advokat MNA
Sverre Kvilhaug,
Knarvik Senter,
Boks 136,
5903 Isdalstø.

Til:

Barnevernet i Vindafjord,
5589 Sandeid

Knarvik, den 8. januar 2007

Trude Hansen, Vikebygd, har bedt om min bistand i dag.

Jeg viser også til telefonsamtale med politioverbetjent Austrheim i dag.

Etter det jeg har fått opplyst, dels av min klient og dels av Austrheim, har lensmannskontoret nærmest beleiret min klients hus i dag og har tatt med seg hennes mann til dr. Kleiven, Skjold. Politioverbetjent Austrheim hadde ingen annen hjemmel å vise til enn at barnevernet ønsket å komme i kontakt med familien, og at dr. Kleiven med uspesifisert henvisning til lov om psykisk helsevern ønsket å ha inn Rune L. Hansen til undersøkelse, så vidt jeg forstår for å se om det er grunnlag for tvangsinnleggelse. Hvem som har bedt om tvangsinnleggelse, forekom meg noe uklart, men jeg oppfattet Austrheim slik at det muligens kunne være barnevernet, men det forekommer meg også noe underlig. Austrheim ga uttrykk for at man kom til å bli værende der en stund til, uvisst hvor lenge og hvorfor.

Jeg tør be om Deres umiddelbare skriftlige redegjørelse for Deres befatning med denne saken.

Med hilsen

Sverre Kvilhaug,

advokat

(underskrevet)

-- 20070108-09-Klage-fra-Rune-L-Hansen-til-Kontroll-komm.html

Herunder en kopi av innholdet i klagen 08. og 09.01. 2007 ifra Rune L. Hansen til Kontroll-kommisjonen /

Mandag 08.01. 2007.

Klage til Kontroll-kommisjonen

Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune har trakassert meg og min familie i mere enn 9 måneder. Nu i dag har de grovt krenket privatlivets fred og ro samt beordret meg frihetsberøvet. Dette nu har de gjort under påskudd av å ha en viss innsikt i meg og min familie sin helsetilstand, så vidt jeg forstår det. Disse menneskene i Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune – som på det nærmeste har ingen som helst innsikt i meg og min familie sin helse-tilstand. Og som vi knapt i det heletatt har snakket med noensinne – bortsett fra et møte med de på ca. 90 minutter i mars i år (ekstern) og etterpå for flere måneder siden har utvekslet noen brever og noe saksdokumentasjon med. (ekstern).

Hva de nu har gjort føyer seg til den kjeden av trakassering som de har utsatt oss for i disse mere enn 9 måneder – og er helt og holdent uberettiget og uakseptabelt. Deres formål har hele tiden klart og tydelig syntes som å være å ødelegge og å splitte vår familie. Og deres påstander og omtale av meg og min familie har hele veien vært vill og uhemmet løgn.

Dette er en klage på den frihets-berøvelse jeg nu er utsatt for, og den krenkelse og det overgrep jeg og min familie ble utsatt for i dag ifra Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune. Det grove makt-misbruk vi ble utsatt for.

Med hilsen fra

Rune L. Hansen

Vedlegg til klagen:

Mine dagboksnotater (ekstern) ifra igår her til i dag her klokken 08.30.

--- HERUNDER PLUSSET PÅ TIDLIG DAGEN EFTER:

Til Kontroll-kommisjonen:

Dato: Tirsdag 09.01. 2007.

Jeg klager på at jeg i dag ble lagt inn på tvangs-paragraf 3, 8.

Med hilsen

Rune L. Hansen

-- 2007011213-dbn-rlh.html

Her Runes Dagboksnotater for 12. og 13. 01. 2007 /

--- Dagboksnotater, Rune L. Hansen, N-5568 Vikebygd, Norge:

--- Uke 02, dato: Fredag 12. januar 2007:

Alt nedenstående for i dag – herunder – ble også skrevet (med kulepenn på papir) mens jeg var innesperret på Haugesund sykehus, Psykiatrisk avdeling:

Hun her fra Korea sa: - Du er en klok mann du Rune. Jeg sa: - Det er kanskje klokt å forsøke å være klok?

Jeg ville vel ha sagt omtrent det samme om hun hadde sagt jeg er en vis mann, eller en kjærlig mann, osv.!

Hun sa også: - Hvordan har du det Rune?

Jeg sa: - Jeg har det vel bare bra jeg. Den som gjør sitt beste har det vel bra? Så jeg har det vel bra? Bortsett fra det som ikke er bra, - så har vel den som gjør sitt beste det bra? Jeg vil fortsette med å ha det bra jeg. Det tar ikke slutt det.

Det blodet som ble tatt ifra kroppen min av Sidney og en til mens jeg sov vil jeg be om å få tilbake igjen.

Hvem bør jeg etter alt dette tilsende regningene for kostnadene alt dette har medført for oss? De små og de store kostnadene?

Tidlig morgen enda og mørkt ute.

Den andre overlegen er også med i Kontroll-kommisjonen. Bare dette skulle vel tilsi at iallfall han ikke vil gi klagen medhold på noe slags sett og vis! Helt sikkert ikke, eller hva?

Sidney sa da jeg sa at jeg ønsket min kone til stede i møtet til Kontroll-kommisjonen, - at et slikt ønske aldri var blitt fremsatt før, - at slikt noe aldri har skjedd før. Han virket

meget overrasket.

Den jobben advokat Løvås begynte på er ikke avsluttet enda.

Jeg ønsker for eksempel at han skal gi en kopi av min journal og alle motpartens sakspapirer til min kone.

Far til advokat Løvås var prest.

Vi har mye å snakke med advokat Løvås om.

Det trengs for vår del og for hans del.

Og Trude er nå også moden for det, tror jeg.

Den andre overlegen og Sidney har alt avslørt at de vitnet falskt imot meg i møtet til Kontroll-kommisjonen. Deres mangelfulle troverdighet er avslørt.

Var det dommeren eller overlegen som forsøkte å ville si at jeg er ute etter smiger, ære og karriere?

En av nattevaktene her, en ung gutt, tiltalte meg som far. Men det fremgikk av hva han sa at han ikke visste og vet at far er en heders-betegnelse, likesom mor også er det.

Noen av avisene Trude var i kontakt med syntes som å tro at denne vår sak er for privat til å egne seg for massemediaen.

Denne saken som vi er involvert i er det absolutt ingenting som helst privat med.

I en familie og et ekteskap hvor det er tillit, trygghet og trivsel er det enighet, omsorg og kjærlighet – og annerledes enn i en familie og et ekteskap hvor det ikke er det.

Klokken er nu 10. Jeg la meg til å sove igjen, og har nu vært og fått meg litt kaffe og brød. Det er kaldt der ute i innhegningen. Jeg skal spørre om å få telefonere min kone, for å få henne til å få advokat Løvås til å telefonere meg. Jeg har noen ting jeg vil ha snakket med ham om.

Trude fortalte at det hjemme hos oss i går klokken 8 ute var 2, 3 plussgrader Celsius.

HJEMKOMMET!

Fra det ene galehuset til det andre?!

Det er vel det Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune nu tenker, antagligvis?

Men hvem som passer best inn i et galehus er det vel ingen som følger med i denne saken som er det minste i tvil om?

Jeg hjemkom ved 14-tiden. Kontroll-kommisjonen gav meg medhold.

Jeg har utrolig mye å fortelle!

Men truslene og farene er dessverre på ingen som helst måte enda overstått!

Damene i Barnevern-tjenesten og den allianse de nu har bygd opp omkring seg er antagligvis ivrigere enn noensinne etter fullstendig å rasere vår familie og våre liv! Eller er disse mine ord for bastante og påståelige? Den som lever får se!

De skjønner ikke at de er avslørt forlengst og at spillet et slutt. Det er bare et spørsmål om tid, - som de ikke kan forhindre. De tenker vel å gjøre det enda verre for seg selv?

Sidney besørget på noe vis taxi hjem-kjøring for meg. Han sa jeg måtte betale egenandel, kr. 100,- eller var det kr. 120,- Taxi-sjåføren lånte meg sin telefon og jeg telefonerte hjem og snakket med Trude. Hun la en konvolutt med kr. 100,- i postkassen.

Jeg sa han ikke måtte glemme at jeg ønsker en kopi av min journal og alle papirer og dokumenter vedrørende meg og saken. Han sa at han kommer ikke til å glemme det. Han sa også, omtrentlig: - Og jeg kommer ikke til å glemme deg. Det er ingen mulighet for at

jeg kommer til å glemme deg!

Vi klarte heldigvis å komme oss til Kontroll-kommisjonens møte! Det var mye feil-informasjon ute og gikk. Og da vi tilfeldigvis eller heldigvis likevel kom oss dithen, jeg og advokat Løvås, - hadde Kontroll-kommisjonen ikke engang mottatt min skriftlige klage!

For min del tror jeg det kan ha vært overlege Jan Nocon som besørget å rote den bort! Eller hva?

De fleste som hadde opplevd hva jeg nu har opplevd ville ha blitt syke, sønderknust og knekt av det! Og de ville ikke ha klart å komme seg bort og ut ifra det!

*****

--13--

--- Dagboksnotater, Rune L. Hansen, N-5568 Vikebygd, Norge:

--- Uke 02, dato: Lørdag 13. januar 2007:

Det regner her ute. Klokken 11.40 er temperaturen 5, 4 plussgrader Celsius. Grålig overskyet.

Vi telefonerte og snakket med Åse. Hun kommer hithen etter hvert med det første.

Og jeg telefonerte og snakket med Runar, og og med Marta Straume. Og med Sigve Saker. Sigve hadde lest hele Data-CD: Menneskevern Vindafjord kommune, rlh pr. 26.12. 2006, rubb og stubb!

Åse telefonerte på kvelden. Hun kommer i morgen.

Bernhard telefonerte også, og kommer også i morgen.

Jeg fikk først i går sett og lest følgeskrivet ifra legen i Skjold, dr. Terje Egil Kleiven, hvortil jeg ble bragt av politiet. Jeg fikk en kopi av det ifra Sidney straks før jeg i går ble en fri mann igjen. Jeg og Trude og ungene leste det her hjemme utnot kvelden, - og jeg

holdt på å få latterkrampe gang på gang over hele innholdet i brevet! Det var nydelig, og nesten for godt til å være sant! Bortimot 100% med sverting og løgn av verste sort, i sin helhet, ifra Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune. Nærsagt absolutt ikke et eneste godt eller sant ord! Brevet er, forståelig nok, heller ikke hemmelighets-stemplet. Og fremfører falske vitnesbyrd i et yrende mangfold!

Kanskje brevet kan brukes som en slags innledning i boken om Menneskevern, - som en slags presentasjon av forfatteren? Jeg spøker, - folk flest ville nok ikke fattet spøken, - de ville nok ha kastet ifra seg boken før de kom lenger enn til dette brevet! Inngår det derimot i den kronologiske rekkefølge i boken så blir det et meget tankevekkende anti-klimaks.

De har vært så sinte på oss og så blinde i sitt formål, og da særlig meg, at de pøser på med alt de kan finne på, uten særlig å betenke hva de egentlig skriver og nivået av løgner og overdrivelser! Og at det dermed blir lettere å tilbakevise det hele alt punkt for punkt, slik at deres mangelfulle troverdighet avdekkes og avsløres, og deres falske vitnesbyrd lett påvises!

Jeg ble derfor svært så glad da jeg leste dette brevet. Så opptatt har de vært av å rasere vårt hjemsted, vår familie og vårt ekteskap, at de fullstendig har vært blinde for hvilke metoder og måter de bruker! Likesom da de var og hentet gjenstanden Rune L. Hansen og fikk ham på flekken innesperret! Og så sikre på vellykket resultat, at de ikke i det heletatt har enset muligheten for at det skulle kunne gå annerledes og noen vil kunne undersøke nærmere!

Jeg er 51 år nu, og jeg og Trude er far og mor til våre 9 barn, hvor eldste barnet nu er 20 år. I følge dette brevet har jeg antageligvis vært alvorlig sinnssyk siden 16-års-alderen, uten at noen har merket noe. Ikke før Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune fattet mistanke om dette etter at jeg klandret de og politi-anmeldte de for trakassering. Hva det var som gjorde at tilfeldigvis de fattet mistanke om dette kan de vel selv gjøre rede for?

Det står blandt mye annet makabert, at: "I følge barnevern-tjenesta greier ikkje mor å beskytte borna frå fars verden. Det skal vere mange brev som far har skrive som stadfestar dette." Og: "Far har ellers førestelningar om at barnevern-tjenesta har sett fyr på den store brannen i Vikebygd i sommar for å ramme han. Han har ei oppfatning av at alt offentleg er vondt og farleg." Og: "Situasjonen i dag er at mor sannsynlegvis er gravid på ny, skal verke apatisk og har gjeve opp på mange måtar. I alle fall i høve til fars verden. Ho får ikkje ringe ut når ektemannen er heime, men ho gjer det når han er ute og handlar mat (som er einaste gongene han er ute)." Og: "Far skal ha forklart dei andre borna at eldste broren er Satan, og at eldste søstera er død. Borna er i stor grad av lojalitetskrise oppi dette. Far skal og ha gjeve uttrykk for at han må ofre borna for alt det onde i verda." Og: "Der er opplysningar frå Skaun Barnevern-tjeneste om påstander om psykisk og fysisk vold mot kone og barn (1995)." osv., osv., i lange baner!

Uten det minste fnugg av sannhet, saklighet eller etterrettelighet!

Gudmund sier at de hadde vært lure om de hadde sagt at jeg ble gal nu nylig, - for så var det kanskje ikke så altfor lett å avsløre løgnene deres.

Dr. Terje Egil Kleiven bruker i sitt brev uttrykket omnipotent. Et latinsk ord som betyr allmektig. Og han betegner meg hele veien som "pasienten". Hvem sin pasient?

Han skriver blandt annet, at:

"Barnevernet har med kopiar av dagboknotat som Hansen skal ha sendt til BV, samt kopi av ein del korrespondanse mellom BV-tenesta og Rune Hansen. Gjennomgåande kaotisk innhald, stort sett med innskutte bisetningar og omnipotente utfall mot BV-tenesta. Vanskeleg å skjønne kva pasienten eigentleg meiner i sine 3 – 6 siders lange, tettskrevne brev. / BV har og kopiert ein del korrespondanse mellom Rune Hansen og Mattilsynet på Haugalandet. Gjennomgåande religiøse førestelningar og omnipotente førestelningar om dyrehold, dyreevolusjon, osv. Vanskeleg å fatte poenget i mange av breva. Mattilsynet skal ha oppfatta pasienten å oppføre seg som om han var "heva over gjeldande reglar og normer i samfunnet."

Hvem er det som egentlig har omnipotente utfall imot hvem? Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune og Dr. Kleiven imot meg?

Min "klage" til Mattilsynet ble jo iøvrig tatt til etterretning, og gitt medhold!

Dessuten så er jo som sagt ganske så bortimot ikke en eneste setning i dr. Kleivens brev sant! Hvilket endatil er ganske så lett å bevise.

Noen interessante spørsmål:

Når og hvordan var det Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune mistenkte eller fant ut av hva som fremgår av Kleivens brev?

Nu har Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune bedrevet sin Undersøkelse vedrørende meg og min familie i ti måneders tid. Er ikke denne Barnevern-tjenesten av den oppfattelse at det er beundringsverdig mange som bare har meget godt å si om vår familie? Og tankevekkende meget få som har noe som helst negativt å si eller å fortelle om oss?

Flere spørsmål?

Da jeg etter medhold ifra Kontroll-kommisjonen, som iøvrig ikke hadde mottatt min skriftlige klage, ble utskrevet i går – den 5. dagen – fikk jeg ifra Psykiatrisk avdeling ved Haugesund sykehus med en såkalt Utskrivings-melding. Underskrevet den andre overlegen, Jan Nocon.

Av denne Utskrivings-melding ifra Psykiatrisk avdeling, Helse Fonna, fremgår blandt annet at jeg er blitt gitt en ny diagnose mens jeg var der: F20.0 Paranoid Schizofreni!

Jeg må jo være paranoid når jeg hevder å være trakassert av Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune! Minst!

Og hvis jeg sier at vi har det utmerket bra og meget bedre enn de fleste, og at nærsagt alle og enhver som kjenner oss (og det er ikke få) også sier så, - da er det bare virkelighetsfjerne fantasier og innbildninger jeg har, som bekrefter at min virkelighetsoppfattelse er syk – og at jeg derfor er schizofren!

De var i det heletatt svært så meget opptatt av min virkelighets-oppfattelse, - om den er og var den rette, i forhold til den normen som de selv er!

Og far må jo ønske å ofre barna for alt det onde i verden når han ikke legger seg langflat for Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune! For det er jo den trusselen han i så fall står overfor! Skjønner han ikke det?

Jeg er den verdiløse gjenstanden og pasienten, uansett. Som ikke har livets rett. Vår familie kan de leke liv og død med – som om vi var og er flyttbare ting!

Det er jo også tankevekkende at alt dette som nu har skjedd viser at jeg i mine antagelser ifra begynnelsen hadde rett i hva de er troendes til å gjøre. Og alt dette hva de nu har gjort, og også har pønsket på – som fremgår av dr. Kleivens brev – står ikke, i mine øyne, langt tilbake for mord.

Trude sier at de ville ha ødelagt eller drept en Buddha, en Jesus, en Rudolf Steiner, en Goethe, en Snorre, en H. C. Andersen, en Paulus, en begavelse, - temmelig så fort!

Jeg sier: - Det er jo blandt annet det de også driver med!

Trude fortalte, forteller hun:

- De kom og tok med seg mannen min, Rune! Rett utenfor huset her hvor vi bor, - plutselig og brått! Da mannen min klokken 14 gikk ut for å se hvem som kom på besøk. Bare noen av barna så ifra vinduet at han ble bragt bort. Derefter beleiret de hjemstedet vårt, fra klokken 14 til klokken 20. Med minst 7 biler med politi, minst en hund, kommunal barnevern-tjeneste og kommunal lege. De nektet meg å forlate vårt hjemsted og nektet naboene å komme hit. Jeg telefonerte etter advokat. Politiet snakket også med advokaten. Hadde jeg ikke telefonert advokat Sverre Kvilhaug hadde de antagligvis tatt med seg meg og ungene med tvang. De forsøkte vel å lure med seg ungene også, og meg. Og å trenge seg inn i huset vårt.

Den kommunale legen kom og sa at han etter melding ifra Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune hadde besørget mannen min sendt til Haugesund sykehus Psykiatrisk avdeling til observasjon for opptil 10 døgn. Jeg tror jeg sa til de, - at de måtte jo være helt gale!

Jeg telefonerte blandt annet til advokat Sverre Kvilhaug. Han ble meget rystet da han hørte hva som skjedde. Han spurte om å få snakke med noen ifra politiet. Jeg sa til en av politimennene som var her: - Det er telefon til deg. Han sa: - Til meg? Jeg sa: - Ja, til deg. Politimannen gikk til telefonen – og snakket med advokat Sverre Kvilhaug. Jeg vet ikke alt de snakket om. Jeg husker at en av politimennene alvorlig sa til meg: - Vi har en viktig meddelelse til deg. Jeg sa: - Hva er det da? En av damene ifra Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune sa til meg den viktige meddelelsen: - Vi har funnet en ny plass til deg og ungene. Så det er best at du og ungene kommer og blir med nu.

Jeg ble dypt rystet og var meget bekymret for min mann og over hva som foregikk. Flere av våre naboer også.

Men jeg skjønnte nokså fort hvem som hadde gjort det og hvorfor. Barnevern-tjenesten i Vindafjord kommune. Fordi jeg og min mann måneder før hadde klandret de for å ha trakassert oss, og vi politi-anmeldte de. En politi-anmeldelse som underlig nok ble henlagt.

Trude har iøvrig stått på som et råskinn for nu å kunne redde meg ut av deres klør! Det har jeg skjønnt underveis. Og hun har vært meget så flink. Mange mange andre av våre venner også.

Da Balder onsdag kveld besøkte meg der på Psykiatrisk avdeling ble han ikke særlig lenge. Jeg ønsket ikke at han skulle bli særlig lenge. Han var blitt kontaktet av Idun (antagligvis, som var hjemme her hos Trude) eller av Per eller av Trude, og blitt fortalt at jeg foreslo Trude å stikke av. Han undret på hvorfor. Jeg sa at jeg hadde mine grunner, men ikke ønsket å si særlig mere om det enda.

Balder fortalte at han hadde snakket med sin lærer i matematikk, ifra Armenia, ved Steinerskolen. Og snakket om denne saken. Balder fortalte ikke særlig meget om denne samtalen, - bare at læreren hadde sagt, omtrent at: ”Enhver familie har sin indre logikk, som kan være av verdi å forsøke å forstå.”

- Godt sagt, sa jeg til Balder.

Iøvrig snakket Balder mest småpludder, som om ingenting som helst var skjedd. Men samtidig nysgjerrig på hvorfor jeg hadde bedt Trude om å stikke av. Jeg sa som sagt til ham at jeg ikke kunne eller ønsket å snakke særlig med ham om dette enda. Men jeg sa også til ham at jeg hadde et forslag til ham, hvis han ville høre – og at jeg i så fall kunne si det ganske så kort og enkelt. Han ville høre det, og jeg sa omtrent som så: - Jeg foreslår

at du i morgen går til politistasjonen i Haugesund, og politi-anmelder hva som nu har skjedd og at din far er blitt innesperret. Jeg tror at vi etterpå bedre og mere kanskje kan snakke om det som skjer og har skjedd.

Det virket ikke som han var særlig interessert i dette mitt forslag. Men snarere som at han syntes det var bra og fint og på sin plass at jeg var innesperret.

Jeg sa at han fikk tenke på dette mitt forslag, og foreslo og anbefalte ham også å snakke med andre om det. Og sa at jeg var svært så meget trett og klar og ønsket å sove.

Han telefonerte også og snakket litt med Idun og Trude mens han var der, - eller var det Idun som telefonerte ham. De lurte også på om jeg hadde lest journalen på meg.

Trude forteller at Idun ble ganske så fortvilet og arg da hun hørte hva som var skjedd med meg, - at de var kommet her og hentet meg. Hun hadde slengt rundt seg med det hun hadde i hendene, og ble meget trist og arg over at slikt noe hadde skjedd!

*****

-- 20070118-fra-adv-Sverre-Kvilhaug-til-Psykiater-Kirsten-Westlye.html

AVSKRIFT / KOPI: Rune L. Hansen, 20.01. 2007.

Fra:

Advokat MNA
Sverre Kvilhaug,
Knarvik Senter,
Boks 136,
5903 Isdalstø.

Til:

Psykiater Kirsten Westly,
Alexander Kiellands gate 8,
4319 Sandnes

Knarvik, den 18. januar 2007

VINDAFJORD KOMMUNE TRUDE OG RUNE HANSEN
DERES SAKKYNDIGOPPDRAK

Jeg bistår Trude og Rune Hansen, og jeg er i den forbindelse kjent med barnevernets brev til Dem den 4.10. 2006, og i møte med barnevernet i går ble opplyst hvilke dokumenter De har fått oversendt.

Jeg finner det hensiktsmessig å meddele Dem at jeg i går informerte barneverntjenesten om at jeg ikke var fornøyd med den måten barnevernet i mandatet presenterte problemstillingene, og at jeg heller ikke finner at barnevernets saksframstilling i det administrative vedtaket av 5.9. 06, et dokument som mine parter for øvrig ikke har mottatt fra barnevernet tidligere, gir et dekkende bilde av problemstillingene.

Barnevernet fokuserer på "skadevirkningene" og mer enn antyder at "dei forholda dei lever under" må ha skadevirkninger. De positive sidene forekommer meg å være langt mer interessante i denne saken. Faktum er at det aldri har vært påvist at barna har tatt skade av den omsorgen de har fått, og det har heller aldri vært påvist noen dårlig omsorg, men faktisk så å si utelukkende god omsorg gjennom mange år.

Det forekommer meg ut fra dette ikke å være noe framtrepende behov for å vurdere samspillet på nytt. Samspillet ble vurdert grundig i 1993 av Psykologisk barnevernteam i Sør-Trøndelag v/ psykolog Tuire V. Tyldum og sosionom Turid Nistad. Rapporten skal ligge i dokumentene De har mottatt fra barnevernet. Under vurderingsavsnittene vil De på side 9 og utover finne beskrivelser av et meget godt samspill. I Sveio kommunes sluttrapport i 1998 er harmoniske barn med aldersadekvat utvikling. Helsesøster og jordmor har ut fra deres hjemmebesøk hos familien 17.6. 06 beskrevet godt samspill mellom mor og barnet som ble født 28.2. 06, og uttalte ellers bl.a. at barna var ivrige etter å vise og fortelle ulike ting, og det framgår tydelig at barna hadde god selvfølelse, noe for øvrig også jeg selv har registrert under mitt besøk hos familien.

Det andre barnevernet fokuserer på, er fars psykiske helse. Det opplever jeg som nokså søkt. Far har aldri vært innlagt som følge av sin psykiske helse, når bortses fra det mislykkede forsøket som barnevernet gjorde for noen dager siden på å få han innlagt, noe kontrollkommisjonen svært raskt fikk satt en stopper for. Det forekommer meg som sagt nokså spesielt at barnevernet skal være så opphengt i fars psykiske helse, når det faktisk for tiden ikke er noe, og ikke har vært noe, som tyder på at det i praksis er noen aktuell problemstilling. De forannevnte sakkyndige fra Psykologisk barnevernteam hadde et spesielt fokus rettet mot fars psykiske helse. Jeg viser til hva de sakkyndige skrev om det nederst på side 11 og øverst side 12. Det er ingen holdepunkter for at situasjonen er særlig annerledes i dag, og jeg nevner her for ordens skyld at de sakkyndige vedrørende dette (selvsagt) også viser til deres beskrivelser av samspillet.

At far, som er en belest mann, setter barnevernet på plass i sine notater og brev på en måte barnevernet ikke liker, innebærer ikke at det er noe i veien med fars psykiske helse. Familien har valgt et noe annerledes liv enn den store hopen, og det er nok det som er hovedproblemet for barnevernet. Dette klarte de sakkyndige i Trøndelag å forholde seg greit til – det samme klarte barnevernet i Sveio. Forhåpentligvis klarer barnevernet i Vindafjord etter hvert å gjøre det samme.

Det er på tide at familien nå får ro uten å ha den meget forstyrrende usikkerheten hengende over seg med hensyn til hva barnevernet kan komme til å foreta seg med hensyn til barna. Jo før barnevernsaken blir henlagt, jo bedre for barna. Dette tror jeg De vil være enig i.

Kopi av dette brevet sendes barneverntjenesten i Vindafjord til orientering.

Med hilsen

Sverre Kvilhaug,
advokat
(underskrevet)

-- 20070119-fra-adv-Sverre-Kvilhaug-til-HelseFonna-Psykt-avd.html

KOPI / AVSKRIFT, RLH 22.02. 2007. En kopi av dette brevet ifra advokat Sverre Kvilhaug ankom fam. Hansen 22.02. 2007.

Fra:

Advokat MNA
Sverre Kvilhaug,
Knarvik Senter,
Boks 136,
5903 Isdalstø.

Knarvik, den 19. februar 2007

Til:

Helse Fonna
Haugesund sykehus, Psykiatrisk avdeling
Postboks 2170,
5504 HAUGESUND
Att. overlege Kenneth Eikeset og turnuslege Sidney Felecian.

RUNE L HANSEN 061255 KRAV OM OMGÅENDE ENDRING AV EPIKRISER OG JOURNAL

Jeg bistår som kjent Rune L. Hansen samt hans kone Trude Hansen. Jeg har i den anledning latt meg motta kopi av epikrise og journal i forbindelse med førstnevnte tvangsinnleggelse den 8.1. 2007. Det er besynderlig lesning.

Særlig reagerer jeg på den såkalte psykiatriske sykehistorien som er et oppkok av påstander uten henvisning til kildene. Som man sikkert vet, er det bestemmelser i lov og forskrifter om føring av journal og andre helseattester. Det burde for øvrig være klart for enhver at man ikke fritt kan servere alvorlige påstander om en person i en psykiatrisk sykehusjournal og epikrise uten ved hver påstand angi hvem som er kilden, både primærkilde og sekundærkilde. Det er også et spørsmål i hvilken utstrekning man kan ta inn opplysninger som kommer fra tredjemann.

Forholdet i denne saken er at barnevernet i Vindafjord har påvirket dr. Kleiven til å besørge Hansen tvangsinnlagt og har i den forbindelse foret dr. Kleiven med påstander, så vidt jeg forstår av barnevernet selv – kun pr. telefon. Disse påstandene har dr. Kleiven så vidt jeg forstår, relativt ukritisk brukt videre i forbindelse med innleggelsesbegjæringen, og nå bruker altså sykehuset dem videre, og jeg antar at i neste omgang skal vel barnevernet bruke opplysningene videre i en sak for fylkesnemnda – så er vel ringen sluttet.

Jeg krever på vegne av Rune Hansen og hans kone at De omgående retter journal og epikrise, slik at det ikke står ett ord der som De ikke har kilde til, og at kilden refereres til, ikke bare ved navn på institusjon, men også navn på vedkommende person som har

gitt påstanden, når og til hvem. Videre skal det opplyses hvilke av disse opplysningene som da blir stående igjen, De har forelagt for Hansen og om han har bekreftet dem eller ikke.

Når det gjelder det forhold at De har satt diagnosen til paranoid schizofreni, registrerer jeg at de delvis begrunner det med at min klient er av den oppfatning at barnevernet står bak tvangsinnleggelsen. Hvis Deres andre vurderinger er like lite holdbare som denne, er det grunn til å reise atskillig tvil om alt De skriver. La meg slå fast: Jeg har vært i møte med barnevernet i Vindafjord sammen med fru Hansen, og barnevernlederen bekreftet at det var barnevernet som stod bak innleggelsen og herunder ringte dr. Kleiven og foret ham med det barnevernet kaller opplysninger, men som jeg i stor grad kaller udokumenterte påstander, om min klient til bruk for innleggelsesbegjæringen. Jeg vet også at politiet regelrett beleiret eiendommen i timevis innleggelsesdagen etter avtale med barnevernet, både fordi fru Hansen ringte meg mens det stod på, og fordi jeg herunder også fikk dette bekreftet ved samtale med ansvarlig politibetjent, selv om han prøvde å bagatellisere politiets rolle, og dette er også bekreftet i møtet med barnevernet, selv om også barnevernet prøvde å bagatellisere både omfanget og antall timer det stod på.

Hvor psykotisk var da Rune Hansen og hvilke vrangforestillinger hadde han om det offentlige, slik De skriver under psykiatrisk status?

Det er mange andre formuleringer i epikrise og journal jeg kan tenkes å ha kommentarer til, men det er for tidkrevende, og det er Deres ansvar å sørge for riktige journaler. Det vil jeg imidlertid vente med til jeg får nye dokumenter fra Dem, der opplysningene er korrigerede eller fjernet på forskriftsmessig måte.

Hvilket etterspill denne saken skal få for øvrig, vil jeg komme tilbake til, men det synes naturlig at det blir en klage til Helsetilsynet – også fordi jeg vanskelig kan se at De i det hele tatt gjorde en forsvarlig vurdering da De la min klient inn. Jeg reagerer også sterkt på at De valgte å sende en bekymringsmelding til barnevernet. (Barnevernet besørger Hansen sendt til Dem, og De besørger bekymringsmelding til barnevernet - hadde De uttrykt bekymring for barnevernets opptreden og for hvordan den måtte ha virket inn på barna, hadde det vært atskillig mer fornuftig). Hvis De har en kommentar til klagespørsmålet, imøteser jeg selvsagt det.

Jeg tør forutsette at kravet behandles omgående.

Med hilsen

Sverre Kvilhaug

(underskrevet)

-- 20090629-til-NAV-ifra-RLH.html

RLH: Avsendt pr. post mandag 29.06. 2009.

Til:
NAV Forvaltning Karmøy,
Postboks 2011,
5504 Haugesund,
Telefon: 81 58 10 00.

Fra:
Rune L. Hansen,
Tindeland,
5568 Vikebygd.

Dato: 29.06. 2009, Tindeland, Vikebygd i

Vindafjord.

KLAGE VEDRØRENDE UNDERHOLDSBIDRAG

Det er ikke berettiget at jeg slik det er krevd skal betale til Trude Monica Hansen noe underholdsbidrag for noen av våre felles barn. Slikt noe vil ha ugunstige, ødeleggende og lovstridige konsekvenser.

Hun lovstridig bortførte og fangeholdt barna fra og med 03. april 2008. Derfra og frem til nu har barna bare periodevis vært hjemme, for så av Trude å bli bortførte og fangeholdte igjen. Med unntak av Frøydis og Stauda som enda fysisk konkret bor hjemme, Frøydis siden 16. mai 2009 og Stauda siden 08. mai 2009.

At Trude økonomisk skal underholde våre barn med midler ifra meg har hverken vært avtalt eller kunnet være forventet. Tvert om.

Jeg har som vanlig alltid og også siden 03. april 2008 brukt barnetillegget i min uføretrygd til og for våre barn. Det har ikke vært grunner for å gjøre dette annerledes. Det at Trude 03. april 2008 bortførte og fangeholdt våre barn gav ikke noe grunnlag for å gjøre det annerledes. Hverken da eller etter 03. april 2008.

Hvor lenge bortføringen og fangeholdet av barna skulle vare har det hele veien vært grunn til å anta var kortvarig. Og mine økonomiske ytelser og forpliktelser overfor barna har vedvart uten siden 03. april 2008 på noe vis å gå via Trude.

Hennes bortføring og fangehold av barna har i denne tiden tvert om økt mine direkte økonomiske ytelser og forpliktelser til og for barna. Og har sånn sett belastet min og de angjeldende barnas økonomi mere enn noensinne.

Jeg ønsker ikke å betale noe underholdsbidrag til Trude Monica Hansen for barna.
En slik betaling er uberettiget.

Jeg ønsker uavbrutt fortsatt mens jeg har uføretrygd å bruke barnetillegget i trygden til og for barna og deres fremtid. Og ikke at Trude Monica Hansen skal overføres disse midler.

Jeg har også mens Trude har bortført og fangeholdt barna brukt barnetillegget i trygden pluss andre økonomiske midler til og for barna. Å i tillegg skulle betale Trude for slikt noe er og blir feil.

Hun lovstridig og straffbart bortførte og fangeholdt barna fra 03.04. 2008, avbrutt av større og mindre perioder hvor barna fysisk konkret har bodd hjemme. Hennes lovstridige og straffbare hensikt med bortførelser og fangehold av barna var blandt annet og kanskje særlig å bruke barna som en økonomisk inntektskilde. Ved blandt annet å forsøke å tilrane en falsk familiestand og underholdsbidrag for barna. Dette med ødeleggende konsekvenser for barna og deres far og deres hjemsted og deres skole, med mere. Hennes lovstridige og straffbare bortføring og fangehold av barna hadde kanskje særlig som mål å bruke barna som økonomisk inntektskilde. Hennes øvrige lovstridige og straffbare metoder underveis for å nå dette mål var og er også bedrageri og ugjerninger i samme hensikt. Dette også med ødeleggende konsekvenser for barna og deres far og hjemsted og deres skole, med mere. Av hennes øvrige metoder underveis kan følgende her nevnes: Falske politi-anmeldelser, falske meklings-attester, trusler, løgn og skremsler overfor barna og andre, usanne og lovstridige påstander overfor folkeregisteret, politiet og retten. Iscenesettelser og falskhet.

Jeg fikk i oktober 2008 skriftlig beskjed datert 09. oktober 2008 ifra NAV Forvaltning Karmøy om at barnetillegget i min uføretrygd - og vel dermed såkalt forsørgertrekk / underholdningsbidrag for barna - tilbakeholdes av NAV inntil jeg tilsender NAV bekreftende dokumentasjon på forsørgerplikten.

Angående dette var det ifra min side underveis i avklaringen av relevante forhold meningen videre å tilsende NAV dokumentasjon på forholdene vedrørende barnas hjemsted og bosted samt eventuelt samvær.

Jeg skrev datert 11.10. 2008 sammen med Trude Monica Hansen også en skisse til et brev til NAV angående disse forhold. Jeg vedlegger her en kopi av dette. Brevet ble dog ikke helt ferdig og derfor ikke avsendt. Trude vil nu muligvis benekte at hun var med på å skrive dette brevet.

Jeg tok brev-skrivet fra NAV Forvaltning Karmøy datert 09. oktober 2008 til etterretning og mere hørte jeg ikke om dette før lang tid etter at jeg på grunn av en falsk politi-anmeldelse ifra Trude plutselig ble varetekts-fengslet og nokså fullstendig isolert ifra samfunnet 21.10. 2009. Holdt i fengsel med nokså fullstendig isolasjon i nær fem måneder, frem til 12.03. 2009.

Hva var det som, etter min oppfatning, uberettiget endret hva jeg før fengslingen fikk beskjed om ifra NAV? Hva - og hvordan? Jeg spør om dette også fordi jeg tror det kan ha sammenheng med hvorfor jeg ble fengslet.

All den stund jeg likevel har betalt og fortsatt betaler uberettiget underholdningsbidrag til Trude Monica Hansen for barna er dette fastsatt for stort. Begrunnelse i øvrig:

- Det blir endog ikke igjen nok til meg alene å leve for. Samtidig som også derav barnas og familiens behov, nutid og fremtid, undermineres, skades og ødelegges.

- Frøydis og Stauda bor fysisk konkret hjemme. (Tidvis iøvrig også Idun.) Alle de angjeldende barna (pluss Idun) har fortsatt fast bosted og adresse hjemme i Vikebygd -

også i henhold til Folkeregisteret.

- Barna har i angjeldende tidsrom fysisk konkret periodevis bodd og vært hjemme, sammelignbart med såkalt samvær. Og jo også da vært forsørget av meg. For eksempel i det meste av oktober måned i 2008.

Hele veien frem imot fengslingen 21. oktober 2008 brukte jeg iøvrig mere av uføre-trygden og dens barnetillegg til og for barna enn noensinne. Det var ikke Trude som da brukte penger til og for barna. Det var det jeg som gjorde. Og etterpå vil så NAV / Trygdeetaten at jeg altså skal betale dobbelt?! Samt ikke mere ha mulighet for å tilrettelegge for barna, deres trivsel og deres fremtid? At hva som befinner seg her hjemme, på deres hjemsted, skal avskjæres fra fremtid? Skal stoppe opp, for å gå i oppløsning? Forhastede slutninger eller spørsmål ifra min side, eller ifra NAV / Trygdeetaten sin side? Konsekvensene uansett av stor interesse og betydning. Konsekvensene i sin helhet. En av disse konsekvensene synes iøvrig som å være at bortføringen og fangeholdet av barna sementeres. Er det vel slik det er ment å være? Ifra konkret hvem sin side? Eller hva?

Frøydis og Stauda har i år fysisk konkret bodd hjemme på sin faste adresse siden 08.05. 2009 (Stauda) og 16.05. 2009 (Frøydis). Deres egentlige og faste adresse, hvor de også videre fremover vil komme til å bo.

Frøydis og Stauda bodde fysisk konkret hjemme i Vikebygd også fra og med 10.09. 2008 til og med 21.10. 2008. Da, tirsdag 21.10. 2008, bortførte Trude igjen Frøydis og Stauda, samt deres yngre søsken - på en nokså spesiell måte: Ved en fullstendig falsk politi-anmeldelse som fikk meg varetekts-fengslet for nær fem måneder, frem til 12.03. 2009!

Mens jeg var i fengselet fangeholdt hun både Frøydis og Stauda og samtlige av deres yngre søsken. Og altså meg også.

Få dager etter at jeg ble løslatt ifra fengselet kom Frøydis og Stauda igjen hjem.

Men med enda en falsk politi-anmeldelse 18.03. 2009 fikk Trude 19.03. 2009 igjen bortført Frøydis og Stauda, som hun (med hjelp ifra en Iren K. Hebnes) fangeholdt, truet og skremte frem til 08.05. 2009 (Stauda) og 16.05. 2009 (Frøydis) sammen med deres yngre søsken som hun enda fangeholder.

Ved hjelp av falske påstander overfor politiet og retten fangeholder hun enda Frøydis og Stauda sine yngre søsken. En situasjon som anke-domstolen i Gulating lagmannsrett forhåpentligvis vil endre.

Selvtekt, løgn og falske påstander til politiet og retten og andre har gjort det mulig for henne å holde det pågående såvidt lenge. Slikt noe holder jeg meg for god til. Men hennes uhyre frekkhet vil forhåpentligvis snart bli avslørt også i retten.

Nu har bortføringen og fangeholdet av barna vart meget lenge. Det som foregikk var ikke en alminnelig eller lovhjemlet flytting. Barnelovens paragraf 36 sier følgende - om hvor barnet bor og skal bo fast: "Foreldrene kan gjøre avtale om hvem av de barnet skal bo hos fast. Dersom de er enige om det, kan de avtale at barnet skal bo fast hos begge. Er foreldra uenige, må retten avgjøre at barnet skal bo fast hos en av de."

I henhold til Barneloven og Folkeregisteret bor fortsatt barna fast der hvor de er registrert i Folkeregisteret, hjemme hos sin far. Det gjør de også i henhold til Menneskerettsloven. Retten har ikke ved rettskraftig dom endret dette. Trudes selvtekt og

bedrageri overfor retten har heller ikke endret dette. Hennes fangehold av barna har heller ikke endret dette.

Trudes bortføring og fangehold av barna hverken var eller er en alminnelig eller lovhjemlet flytting. Det var og er både lovstridig og straffbart.

For ytterligere å belyse disse forhold tilsender jeg dere her nu som vedlegg også en kopi av to av mine brev (pluss et vedlegg) til Skatteetaten / Folkeregisteret. Følgende:

Vedlegg 1: 20090516-til-skatteetaten-fra-rlh.html

Vedlegg 2: 20090608-til-skatteetaten-fra-rlh.html

Vedlegg 3: 20090608-vedlegg-brev.html

Vedlegg 4: (Altså også den nevnte brev-skisse datert 11.10. 2008): 20081011-til-NAV-ifra-RLH.html

Det kan være vanskelig for meg personlig å stevne Trude Monica Hansen for retten for disse forhold så fort og omfattende som kanskje ønskelig ifra NAV sin side. Hvis NAV ønsker henne stevnet for retten tilbyr jeg meg å være behjelpelig så langt jeg formår, også med hensyn til beviser og dokumentasjon, og også å stille som vitne. Jeg vet også flere andre som i så måte ønsker å stille som vitner.

I håp om forståelse for at disse forhold for meg og min familie er av meget særdeles stor betydning for våre liv og vår fremtid.

Både for meg og for samtlige av de angjeldende barna er det av stor betydning at Trude Monica Hansen ikke utbetales underholdsbidrag for noen av barna, og at hun ikke på noe vis premieres for sin selvtekt og sine lovstridige gjerninger.

Med hilsen ifra

Rune L. Hansen

-- 20090721-til-NAV-ang-klage-underholdsbidrag.html

RLH: Dette brev avsendes pr. telefaks til NAV tirsdag 21.07. 2009.

Til:
NAV,
Postboks 2011,
5504 Haugesund.
Telefon: 81581000. Telefax: 52048021.
E-post: nav.kundesenter.rogaland@nav.no
Internettadresse: www.nav.no

Fra:
Rune Leander Hansen,
Tindeland,
5568 Vikebygd.
Tlf. 53 76 76 87.
E-post: hunwww@online.no

Dato: Onsdag 21. juli 2009, Tindeland.

Jeg henviser til deres saksnummer 0806982 og saksbehandler Thea Birkeland, deres brev datert 07.07. 2009.

Dere henviser i deres brev til min klage vedrørende underholdsbidrag datert 29.06. 2009.

Jeg kan ikke se at deres brevsvaret datert 07.07. 2009 på noe sett og vis besvarer eller forholder seg til innholdet i min klage. Jeg undrer på hvorfor og hvordan det forholder seg at min klage så fullstendig grundig ikke besvares, men at jeg i stedet får respons i form av deres brev datert 07.07. 2009?

Min klage hverken var eller er en endringssøknad med hensyn til størrelse på bidrag. Om så kan sies.

Jeg påklager at jeg i det heletatt ble og er ilagt bidragsplikt til Trude Monica Hansen for de barna hun 03.04. 2008 bortførte og fangeholdt. Samt også for guttebarn født omtrent 15.04. 2008, som hun er mor til og jeg far til, samt også for vår sønn Gudmund Cusanus (som iøvrig ble 18 år 10.05. 2009).

Jeg påklager at jeg uberettiget er ilagt underholdsplikt til Trude Monica Hansen for barna.

Det at barna 03.04. 2009 lovstridig ble bortførte og fangeholdte medførte ikke, og medfører ikke, at det ansvar jeg har overfor barna og deres liv og hjemsted opphører eller overføres til Trude Monica Hansen.

Det medførte heller ikke at mine økonomiske utgifter for barna ble mindre. De ble tvert

imot, naturlig nok, betraktelig større.

Bortføringen og fangeholdet av barna medførte for eksempel heller ikke på noen som helst måte at jeg skulle slutte med å opprettholde og å videreføre vårt hjemsted, vår bil, vårt hushold, etc. Jeg skulle selvfølgelig hverken flytte eller slutte å leve eller avslutte mitt ansvar for barna av den grunn. Det har jeg enda heller ikke gjort.

Jeg påklager derfor at jeg i det heletatt er ilagt bidragsplikt til Trude Monica Hansen for barna, som jeg fortsatt forsørger og har det samme ansvar overfor. Det at de ble, og flere av de enda er, bortførte og fangeholdte reduserer ikke på noe vis mitt ansvar eller min byrde.

Det er derfor fullstendig uberettiget og forhastet at jeg ilegges underholdsplikt til Trude Monica Hansen for barna.

Det er dette jeg har klaget på og fortsatt klager på.

Endog Trude Monica Hansen selv klaget på dette. At hun nu ikke mere innestår for sin klage er en annen sak.

Jeg har fortsatt underholdsplikt for barna, men ikke til Trude Monica Hansen.

At barna frarøves sin far, sitt hjemsted, sin skole, sin identitet, sin integritet, sin trivsel og sitt hverdagsliv, eller at jeg som far frarøves barna og dette, er lovstridig og straffbart. Også skade, krenkelser eller medvirkning i så måte er lovstridig. Både i henhold til Menneskerettsloven og Straffeloven.

Og Menneskerettsloven Vedlegg 6 Del 2 Art 5 Punkt 1 og 2, sier for eksempel følgende:

1. Intet i denne konvensjon skal kunne tolkes som å innebære rett for noen stat, gruppe eller person til å ta del i noen virksomhet eller utføre noen handling som tar sikte på å tilintetgjøre noen av de rettigheter eller friheter som er anerkjent i denne konvensjon, eller å begrense disse i større utstrekning enn konvensjonen gir adgang til.

2. Ingen innskrenkning i eller avvikelse fra noen av de grunnleggende menneskerettigheter som anerkjennes eller gjelder i en konvensjonsstat i kraft av lov, overenskomster, forskrifter eller sedvane, skal kunne foretas under påberopelse av at denne konvensjon ikke anerkjenner slike rettigheter eller anerkjenner dem i mindre utstrekning.

Løvrig: At jeg i det heletatt i min brev-klage 29.06. 2009 i et avsnitt er inne på det forhold at: "All den stund jeg likevel har betalt og fortsatt betaler uberettiget underholdningsbidrag" - så siktet dette særlig til hva dere angjeldende disse forhold skrev til meg i deres brev til meg datert 09.10. 2008. Dere skrev der følgende:

"I forbindelse med forsørgingstillegget ditt ber vi deg sende oss: bekreftende dokumentasjon på forsørgerplikten. / Barnetillegget vil bli holdt igjen inntil NAV mottar gyldig dokumentasjon."

Dette dere da anmodet om har jeg ikke gjort. Jeg kunne dermed anta at NAV inntil videre tilbakeholdt barnetillegget, og selvfølgelig også eventuelt underholdsbidrag.

Jeg siktet derfor i nevnte avsnitt til størrelsen på den tilbakeholdte andel av barnetillegget. Mitt forslag til dere var at dere iallfall eventuelt inntil videre avklaring (om nødvendig) tilbakeholdt en mindre andel av barnetillegget i trygden, for i mindre grad å skade våre liv.

Dette i deres brev 09.10. 2008 var det siste jeg i så måte hørte fra dere, og tok jeg til etterretning. Jeg ble derfor overrasket og forskrekket da jeg i et brev ifra Skatteetaten datert 03.07. 2009 blandt annet fikk opplyst følgende, at:

"Ifølge NAV har mor bidragsforskudd for 7 barn nå, da Gudmund har blitt 18 år. Mor har fått bidragsforskudd fra 01.04.2008 og barnetrygd for 7 barn samt utvidet barnetrygd som enslig forsørger fra 01.04.2008."

Denne opplysning ifra Skatteetaten får meg til å undres over hva som har skjedd!?
Her er det tydeligvis urettmessigheter ute og går! Hva har skjedd?

Jeg forventer nu at det ifra deres side blir ryddet opp i disse saksforhold, og at jeg i det videre vil få en ryddig redegjørelse for saksforholdet, også med hensyn til hva som har skjedd. Og at min klage og hva den innebærer på en ryddig, saklig og lovlig måte taes til etterretning.

Skulle det være uklarheter eller mangelfulle opplysninger eller annet med hensyn til hva jeg har fremført forventer jeg at dere på ryddig og saklig vis gjør meg oppmerksom på dette.

Med hilsen ifra

Rune L. Hansen

PS:

- Dette brev avsender jeg også kopi av, til
- Min advokat Brynjar N. Meling, St. Olavsgt. 13, Postboks 860 Sentrum, 4004 Stavanger. E-post: bm@smco.no
- Og til min datter Frøydis Hansen sin advokat Lill Hege Furulund Høimyr, Karenslyst Allè 8 B, 0278 Oslo. E-post: post@advokat-hoimyr.no

---

-- 20091004-Vitnesbyrd-fra-Trygve-Einar-Gjerde.html

Vitnesbyrd om Rune Hansen og hans familiesituasjon.

Underskrevne, Trygve Einar Gjerde, 5440 Mosterhamn, født 26/11 1943, ble kjent med familien Hansen andre pinsedag 2007. Da ble jeg av Trude Hansen tilkalt på grunn av konflikt i hjemmet. Denne konflikt hadde sin grunn og årsak i at Balder hadde kommet sammen med dårlige kamerater og var ulydig mot far og mor. Noe som gikk ut over husfreden. Senere utviklet konflikten seg ved at barnevernet i Vindafjord truet dem med å ta barna (de 7 yngste) fra dem og plassere dem på SOS barnebyer i Bergen. Den eldste sønn, Balder, ble i denne periode satt opp mot sin far både av Barnevernet og dårlige kamerater som misbrukte alkohol og narkotika. Rune Hansen reagerte bestemt mot dette mer enn hans kone likte og som hun mente ikke var nødvendig. Dette var altså grunnen til at jeg kom i kontakt med familien. Senere var jeg mange ganger i deres hjem på Tindeland og hjalp til med forskjellig vedlikeholdsarbeid, da Rune i sin kamp mot Barnevernet hadde brukt stort sett all sin tid til skrivearbeid og annet kontorarbeid, og jeg så at her var det behov av hjelp for familien for at de skulle ha det så bra som mulig under rådende forhold.

Barna: De barna jeg og min kone lærte å kjenne var særs veloppdragne, snille og rolige. Balder var flyttet ut av hjemmet og bodde i Haugesund og jeg besøkte ham der.

Idun, nr. 2 var også da borte fra hjemmet og gikk på landbruksskole på Aurland. Gudmund nr. 3 var lite hjemme og gikk på skole i Haugesund.

De andre barna bodde hjemme og fikk hjemmeundervisning av Rune og Trude. De gikk også på musikkskole i Vikebygd og i Ølen og i Skjold, var med på orientering, turn, fotball og diverse andre aktiviteter som fjellvandring og lignende. Rune kjørte de to til tre ganger i uken til musikkskole, korps og forskjellig annet.

Hvorfor Barnevernet i Vindafjord ville ta barna fra denne familie var for meg aldeles ubegripelig. Men deres stadige angrep førte til at de fikk tvangsskilt Rune og Trude selv om separasjonstiden som skulle vare 1 år aldri ble det. Trude flyttet hjem til Rune og fortsatte samlivet med ham etter en separasjonstid på 6 mnd., før hun så ved Barnevernet og sin advokat Hjelde ble boende sammen med 5 av de nå 10 barna på Skogland i Haugesund, ca 35 km fra Tindeland.

Da undertegnede vitnet i Fylkesnemnda i Rogaland i denne sak juni 2008, fikk jeg en følelse av ikke å bli hørt, det samme sa mange av de andre som vitnet for Rune. Da saken kom opp i Haugaland Tingsrett og jeg vitnet der 13. januar i år så opplever jeg å lese i dommen på side 12 følgende: "Familien fekk etterkvart vegleining av Trygve Einar Gjerde. Gjerde forklarte blant anna til retten at han såg at Balder ikkje hadde det bra. Vidare forklarte vitne at mor ikkje ville ha fars tukt. Fars måte å styra familien på gjer at

det er bedre for barna å bo hos mor.”

Jeg ble veldig forskrekket da jeg her leste det Dommerfullmektig Rannveig Gramstad hadde skrevet, for noe slikt har jeg aldri uttalt, det er å sette det fullstendig på hode.

Det er rett at jeg forsøkte å ”veggleie” familien, det er rett at jeg så at Balder ikke hadde det bra, men det var på grunn av misbruk av alkohol og narkotika, og det var det som også var grunnen til far Rune sin ”tukt” mot ham, at han ikke ville ha ham hjem før enn at han ba om tilgivelse. Balder kom senere også hjem og ba om tilgivelse i midten av oktober 2008. Alt syntes da å skulle gå bra.

”At mor ikkje ville ha fars tukt”, har ikke jeg sagt noe om. Men jeg presiserte for dommeren hva jeg mente med ordet ”tukt” da hun spurte meg om det. Jeg sa at dette ord har ikke noe med fysisk straff å gjøre men det som står i Bibelen at Guds Ord opptukter oss, og at Gud tukter oss med kors og trengsel. Det vil alltid bli slik der Guds Bud forkynnes at Budet tukter oss.

Mor syntes far var for streng for Balders vedkommende, men de andre barna nevnte hun selvfølgelig ikke.

Jeg sa ikke at det "var bedre for barna å bo hos mor", tvert imot så sa jeg at det var bedre for dem at de fikk bo hos far på Tindeland, om ikke mor flyttet hjem til Tindeland og de sammen oppdro barna slik som før, for det var der hjemmet deres var og det var der de likte seg.

Jeg har vært 8 ganger på Skogland for å se hvordan barna hadde det siden de kom dit. De hadde det ikke bra, og syv av gangene så var ikke mor hjemme og barna fra 1 år og opp til 14 år visste ikke hvor mor var!?!? Den 8. januar kom jeg til Skogland kl. 1145 for å ta Idun med til Tindeland for at hun skulle se til hjemmet, hun hadde da vært hos mor på Skogland en tid for å hjelpe til med de mindre barna. Denne dagen var det kuldegrader og de minste barna kom springende mot meg i pysjamasen og barføtt på frossen mark. Jeg løftet opp de to minste barna og bar dem inn. Jeg formante da de største jentene om at de måtte passe bedre på de små. Mor var ikke hjemme! Noe slikt som dette hendte aldri når barna bodde hjemme på Tindeland hos sin far. Han har langt større omsorg for dem enn deres mor!

Etter at mor den 3. april i 2008 kidnappet sine 7 minste barn og reiste til Gruer ved svenskegrensen med dem i høygravid tilstand, da skjønnte jeg at hun ikke var skikket til å ta hånd om barna alene, og det sa jeg også i retten.

Rune har alltid vært snill med barna og en god far som aldri smaker alkohol eller noe slikt, han har tvert imot et kristent livssyn og ønsker Himmelen for sine barn, men også en liten ”Himmel” her på jord for dem, nemlig Tindeland med sin urtehage, frukt, bær av mange forskjellige slag, til glede for hele familien. Men Barnevernet ville det ikke slik, og det virket for meg som om alle de løgner som var å lese i deres rapporter også ble trodd som sannhet i rettsapparatet og styrte retten til å tvangsskille Rune, Trude og barna.

Rune har nå bare sett de 5 minste barna en gang siden oktober 2008, selv om retten dømte at Rune skulle få ha dem hver "tredje laurdag frå kl. 10 til 16." Dette har ikke skjedd, unntatt en gang i denne tid, da Idun kom hjem til Tindelands med de to barna Alfredo og Urda Lilje på Alfredo sin 10 års dag 17/8-09. Trude truet Idun med å ringe politiet da hun fikk vite det. Trude og advokat Hjelde har her også et stort troverdighetsproblem.

Rune og Trude sitt fjerde og femte barn, Frøydis og Stauda, rømte fra mor til sin far den 15. mars i år og sendte meg en SMS på dette kl. 11.49:20. Denne har jeg lagret på min mobil som bevis. Trudes advokat Hjelde og Barnevernet i Vindafjord mener tvert imot at deres far bortførte dem eller tvang dem hjem, men dette er blank løgn. Jeg har vært på Tindelands mange ganger siden den tid og disse to jentene får nå hjemmeundervisning hos sin far og stortrivs på Tindelands, der de iblant er sammen med storesøster Idun når hun bor hjemme. Dette til tross for at Trygdekontoret har ribbet far til skinnen økonomisk og de også derfor har store problemer å stri med.

Det er beundringsverdig hvordan de makter det.

Mosterhamn, 4/10, 2009.10.04
Trygve Einar Gjerde,
Leder i Kristenfolkets Nasjonale Støttefond,
5440 Mosterhamn.
Tlf. 53 42 62 06

-- 20090319-dbn-utsnitt-rlh.html

Utsnitt fra Runes Dagboksnotater for torsdag 19. mars 2009:

Men dette er hva som i så måte hendte, nu i dag:

Det var en solrik og fin dag i dag, og jeg, Frøydis og Stauda kjørte til Skånevik ved 9-tiden. Jeg var til dobbel-time hos Tungesvik igjen, og han hilste på Frøydis og Stauda etterpå. Derefter kjørte vi hjemover, handlet i en butikk og stoppet i Etne og kjøpte en kjempestor pizza (150,- kr,) som vi knapt rakk å smake på, for vi stoppet bilen utenfor Lensmannskontoret i Ølen i Vindafjord for å hente sakene der. Da fikk jeg høre at Trude og Balder har politi-anmeldt meg i går, og Iren K. Hebnes sin Barnevern-tjeneste i Vindafjord etter samarbeide med Barnevern-tjenesten i Haugesund har gjort et kommunalt administrativt vedtak datert i går. Altså et kommunalt administrativt vedtak gjort 18.03. 2009 av Vindafjord kommunes Barnevern-tjeneste, hvor de begjærer hjelp ifra politiet i Vindafjord til å hente Frøydis og Stauda og bringe de jeg vet ikke hvor, hos Trude antagligvis. Politiet hadde en kopi av det kommunale vedtaket, som de lot meg få lese - og der stod selvfølgelig de groveste og frekkeste løgner og krenkelser på rekke og rad. Som for eksempel at Rune er alvorlig psykisk syk, og at han nettopp har sonet en dom for draps-trusler imot Trude, og at han - med henvisning til Fylkesnemndas skriv med vedtak ifra juni - har mishandlet kone og barn.

Med andre ord litt av et kommunalt administrativt vedtak!

Galskapen, hysteriet og det kriminelle i full fart stadig fremadskridende.

Jeg ble sittende der i en times tid og svarte på dumme og tendensiøse spørsmål og formuleringer ifra politibetjent Haraldseid. Etterpå var ungene borte vekke, tatt imot sin vilje - enda en gang - av gudene vet hvem, antagligvis i politiet og barnevern-tjenesten i Vindafjord. Jeg fikk med meg de sakene vi var kommet dithen for å hente, og la merke til da jeg kjørte derfra at det satt en stirrende lyshåret dame og snakket i en mobil-telefon i en bil like ved. Hun satt der lenge og stirret og snakket i sin mobil-telefon, og hun lignet på Britt Nelly Tveit og Ingeborg Nyland, tror jeg. Hun kjørte omtrent samtidig med meg - og jeg noterte meg bilnummeret, SD 13935.

Det hele altså enda et trist og skuffende møte med Lensmannskontoret i Vindafjord, og angrepende og terroren ifra Iren K. Hebnes.

Ny mishandling og terror. Også ikke minst ifra Trude og Balder. Igjen med løgner frekkere enn frekt!

Barna mishandler de ved å peke på foreldrene, og foreldrene mishandler de ved å peke på barna. Psykt! Perverse greier!

De gjør iherdig alt de kan for å mishandle og ødelegge meg, hvordan det enn går ut over ungene og alt annet.

Det er det det dreier seg om for de.

Og at de bruker ungene - eller meg - som et påskudd for sine misgjerninger er det verste av alt!

De bruker ungene som et påskudd for å mishandle meg - og de bruker meg som et påskudd for å mishandle ungene.

Politiet lukker sine øyne for både overordnet lov og rett (f.eks. Menneskerettsloven ifra 1999) og for sitt personlige ansvar (hjemlet av f.eks. Nürnberg-domstolen), og lukker sine øyne for fellesmenneskelig anstendighet! Til fordel for særdeles innskrenkede, fikserte, frekke og kriminelle greier.

Herunder litt om lov og rett og anstendighet, angående disse saks-forhold.

I norske Menneskerettslovens (1999) paragraf 3 står følgende:

"Bestemmelsene i konvensjoner og protokoller som er nevnt i § 2 skal ved motstrid gå foran bestemmelser i annen lovgivning."

I Menneskerettslovens Konvensjon om beskyttelse av menneskerettighetene og de grunnleggende friheter, Protokoll nr. 4 Art. 2, står følgende bestemt:

"Enhver som lovlig befinner seg på en stats territorium, skal ha rett til bevegelsesfrihet innenfor dette territorium og til fritt å velge sitt bosted."

I samme Konvensjons Art. 1, står det iøvrig - følgende:

"Enhver fysisk eller juridisk person har rett til å få nyte sin eiendom i fred. Ingen skal bli fratatt sin eiendom unntatt i det offentliges interesse og på de betingelser som er hjemlet ved lov og ved folkerettens alminnelige prinsipper."
